

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. ΤΩΜΑΔΑΚΗ

Τακτικού καθηγητοῦ

τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας

ΕΚ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΩΝ¹

Ι. ΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

***αἵτησις**, ἡ : *Γεγραμμένην τὴν αἵτησιν ἔχω*, Ρωμανός, Hymnes, II, σ. 372 (ια').

***ἀναφορά**, ἡ : *Ἦσαν ἀναφορᾶς τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας Θεοδοσίον καὶ Οὐαλεντιανόν*, Schwartz, I, III, 10, 25. — *Ἦσαν ἀναφορᾶς τῆς ἀγίας συνόδου πρὸς τὴν σάκραν τὴν ἀναγνωσθεῖσαν παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμιτος τῶν σακραῶν Ἰωάννου*, Αὐτόθι, III, 32, 13 - 14.

ἀντίγραμμα, τὸ (= ἀπάντησις εἰς ἐπιστολὴν) : *Τῷ αὐτῷ ἀντίγραμμά, EB IX, 45. — Ἠξίωσας ἀντίγραμμά παρ' ἡμῶν δέξασθαι*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ροβ', 2 (Λάμπρος).

ἀντίγραφῆ, ἡ : *Βραχεῖαν ἀντίγραφὴν σοι κατὰ τοὺς Λάκωνας ταύτην ἀντίγραφῃ, μεγάλης ἀγάπης ἐμπόρευμα περισφύζουσιν*, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. γ' (Pressel, σ. 5). — *Νὰ μὴ σὲ γράφω ἀντίγραφὴν πρὸς τὴν γραφὴν ἐτούτην*, Τὰ κατὰ Λύβιστρον καὶ Ροδάμνην, στ. 1741 (Wagner).

ἀντίγραφον, τὸ (= ἀπάντησις) : *Ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἦκει μοι περὶ τούτων ἀντίγραφον, ἀμφίβολος ὢν, πότερον διαπέπτωκεν ἢ διεκομίσθη τὰ γράμματα μέχρι τῆς μακαρίας σου κεφαλῆς. . .*, Συνέσιος, ἐπιστ. 67, EG, σσ. 681 - 682. — *Τὸ ἀντίγραφον ἀπεστείλαμέν σου τῇ εὐλαβείᾳ. . .*, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 199, 23 Lettres II, σ. 158. — *Ἀντίγραφά δέχεσθαι. . .*, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 93, 1 - 2.

***ἀντιπιττάκιν**, τὸ (= ἀπάντησις εἰς) *πιττάκιον*, ὅπερ βλέπε.

1. Δι' ἀστερίσκου (*) ἐσημειώθησαν λέξεις ἀφορᾶσαι εἰς ἐγγραφα ἢ μὴ κυριολεκτούμενα.

ἀντιπίττακον (ὡς τὸ ἀντιπιττάκιν) : Ἔρωτος ἀντιπίττακον Λύβιστρον πρὸς τὴν κόρην, Τὰ κατὰ Λύβιστρον καὶ Ροδάμνην, στ. 1503 (Wagner). Πρβλ. αὐτόθι, στίχους 1144, 1445, 1614 (πονοπίττακον).

ἀντίτυπον, τὸ (τῆς ἐπιστολῆς, ἐξ ἀντιγραφῆς αὐτῆς) : Καὶ τοῖς ταχυγράφοις τὰ ἀντίτυπα δοῦναι τῶν τότε γραφέντων ἐπέταξα, Συνέσιος, ἐπιστ. 67, EG, σ. 682.

ἀπόκρισις, ἡ : Ὅψὲ μὲν ἐδεξάμην τὰς ἐπὶ τοῖς προτέροις γράμμασιν ἀποκρίσεις, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 250, Lettres III, σ. 87. — Τὸ σπάνιον τῶν αὐτόθι ἀποκρισεων, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 317, αὐτόθι, σ. 190. — Ἀρεβαλόμην τὴν ἀποκρισιν, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 144, 1 (Gallay). — Γένοιτό μοι αἱ ἀποκρισεις σου δεξιαί, Μ. Ψελλός, ἐπιστ. 112 (Σάθας, σ. 357). — Οὐδὲν οὐδέπω τῆς σῆς χειρὸς ἐδεξάμεθα γράμμα, οὐδ' ἀποκρισιν πρὸς ἃ σοι μεσοῦντος ἔαρος ἐπεστέλλομεν, Μ. Καλέκας (τῷ Μ. Χρυσολωρῷ), 59, 7-9 (Loenertz).

γράμμα, τό. Α' Ἐπὶ ἐγγράφου (οὐχὶ ἐπιστολῆς) : Γράμμα ἐρυθροσήμενον σφραγίδι τε χρυσῇ καὶ σηρικῷ νήματι ἔμπεδον... ἐπιδίδωσι, Νικήτας Χωνιάτης, 66, 22 (Bonn). — Γράμμα ἐπιχορηγεῖ ἐμάρτυρον καὶ ὑπογεγραμμένον, Ν. Oikonomidis, Actes de Dionysiou, 1968, 12, 12. — Ἀπογραφικὸν γράμμα, Αὐτόθι, 22, 28. — Γράφω νῦν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς προέγραφα, τοῦτο δὴ τὸ ἔσχατον γράμμα, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. λα' (PG, 111, 188 D). — Β' (ἐνικῶς) ἐπὶ ἐπιστολῆς : Τὸ σοφώτατον γράμμα, τὸ μάλα μὲν ἐμμελές, μάλα δὲ βραχὺ, ἀλλὰ καὶ μάλα λιγνὸν... ὦνσέ με τὰ μέγιστα, Συνέσιος, ἐπιστ. 139, EG, σ. 739. — Τὸ γράμμα κομιζόμενος, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 41, 5. — Τὸ γράμμα βραχὺ, Θεόδωρος Β' Λάσκαρις, ἐπιστ. 144, 1 (Festa). — Ἄλλ' ὅσον τῷ γράμματι τὸ βραχὺ, τοσοῦτον τὸ μέγεθος τῇ στοργῇ, Αὐτόθι, App. III, σ. 312, 1. — Βραχὺ τὸ γράμμα, ἡ προσεσχὴ δὲ μακρά, Νικ. Βλεμμίδης (Θεοδώρῳ Β'), ἐπιστ. XXI, σ. 308, 1 (Festa). — Οὔτε γράμμα ἀπροσκητόν, οὔτε μήνυμα διακομίζουσιν εἰς ἡμᾶς, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, ἐπιστ. XXIV, σ. 310, 1. — Τὸ μὲν γράμμα τὸ σὸν ἐφάνη μοι ποθεινόν, Αὐτόθι, ἐπιστ. 134, 1 (Festa). — Καὶ ὅσα τὸ βροντοεπὲς καὶ φανσίνοον διηγόρευε γράμμα σου, Σάββας (τῷ Βλεμμίδῃ), αὐτόθι, App. IV, σ. 330, 12-13. — Ἐν τῇ παρουσίᾳ διὰ τοῦ γράμματός ἐπισκέψαι, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 213, Lettres II, σ. 200. — Γράμμα παρακλήσεως, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 242, αὐτόθι III, σ. 66. — Οἰκειοτάτην γράμμα ἄτων ὑπόθεσιν, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 326, 1-2, αὐτόθι III, σ. 198. — Τὴν ἐν τῷ προτέρῳ γράμματι συμβουλήν σου... ὑστέρον γράμματός, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ριζ', 2. — Γράμμα δεξάμενος χρόνιον, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ρν', 1. — Γράμμα μοι ἐγχαράσαι πάμφοτον, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ρξζ', 2. — Ψιλὸν γράμμα φιλικὴν ἔχον προσηγορίαν,

Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 224, 23, *Lettres* III, σ. 19. — *Nῦν οὖν δευτέρου γράμματος περὶ τῶν αὐτῶν ἐν χρεῖα κατέστημεν*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρ' (PG, 111, 308C). — Ἐπὶ ὄγκου : Ὁ γὰρ ὁδὸς καὶ παχὺ λόγος, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ι', 3. — Ἐπὶ μήκου : Δακτυλίσματα, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ξς', 6. — Πολύστιχοι, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. γ', 1. — Γράμμα προτενέσ ἐνεστήσω καθ' ἡμῶν, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. γ', 1. — Ψιλόι, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ριη', 2. — Ἐπὶ ἐγγράφου : Τὸ σε κρετικὸν ἐκείνο γράμμα, MM, AD, II, 425. — Θεῖον ἀνελιξάμεθα γράμμα (Ἀλεξίου Μεγάλου Κομνηνοῦ), Γ. Χιονιάδης, ἐπιστ. ζ', 2-3 (Παπαδόπουλος, σ. 194). — Ἐπὶ πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς : Καὶ δεσποτικὸν γράμμα οὐδὲ βραχύ, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. κε', 1.

γράμματα, τὰ (πληθυντικῶς, ἢ ἐπιστολῇ, αἱ ἐπιστολαί). Ἀδιαφόρως γράμματα καὶ ἐπιστολαὶ παρὰ Συνεσίῳ. Πρβλ. ἐπιστ. 129, EG, 715-716. — Ἐκ τῶν συγγῶν γράμματάων, ὧν προεγράψαμεν οὐδεμίαν εἰδομεν ὀφέλειαν, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. κθ' (PG, 111, 181 A). — Τὰ γράμματά σου ἀναγινώσκοντες, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ξη' (PG, 111, 268 C). — Καὶ ἀξίῳ γράμμασιν ἡμᾶς δεξιώσασθαι φιλικοῖς καὶ δηλώσαι ὡς ἔχει τὰ σά, Ὁ Νικομηδεύς, EB III, 34, 11-12. — Καὶ γράμματά νῦν ἀποστέλλομεν, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 2, 2-3. — Γράμματά ἀγαπητικά (= προερχόμενα ἐξ ἡγαπημένου προσώπου) φοιτῶν πρὸς ἡμᾶς, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 203, 39, *Lettres* II, σ. 168. — Τοῖς χρυσοῖς σου γράμμασιν ἐντυχόντες, Ἀνώνυμος, EEBΣ KZ', 1957, 188, 1283. — Τοῖς ποθεινοῖς σου γράμμασιν ἐντυχόν, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, 197, 1611. — Οὗτοι ἐδεήθησαν ἡμῖς ἐφοδοῖς γράμμασι πρὸς ὑμᾶς πέμψαι, ἡγούμενοι πάντα καλῶς ἔξιν αὐτῷ τυχόντι τοῦ παρ' ἐμοῦ σοί τε καὶ τῷ δεῖνι συστήναι. . . , Συνέσιος, ἐπιστ. 18, EG, 650. — Ἐν γράμμασιν ἀψύχοις καταπιστεύσαντα, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 212, *Lettres* II, σσ. 199. — Οὐκ ἀξιοῦμαι γράμματάων τῆς βασιλείας σου (Ἀλεξίου Μεγάλου Κομνηνοῦ), Γ. Χιονιάδης, ἐπ. ε', 20 (Παπαδόπουλος, σ. 193). — Τὰ δεσποτικά τίμια. . . γράμματα, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 20, 14. — Παρηγορητικά συνθεῖναι γράμματά, Θεόδωρος Κυζίκου, EB VIII, 25, 2. — (Ἐκκλησιαστικά ἐγγραφα, ὅπου ἀδιαφόρως γράμμα καὶ γράμματα) : 123. Περὶ ἀρχιερέων ὅπου δέχονται ξένους ἱερεῖς χωρὶς συστατικὰ καὶ ἀπολυτικὰ καὶ εἰρηνικὰ γράμματά. — 124. Περὶ (τοῦ) ποῖον γράμμα λέγεται συστατικὸν καὶ ποῖον λέγεται ἀπολυτικὸν καὶ ποῖον εἶναι εἰρηνικόν, Νομοκάνων (1η αἰ.), Κώδιξ Βλατέων 32. Εὐστρατιάδης, σ. 55. — Ὁ διακομιστὴς τῶν πανηγυρικῶν γράμματάων (στελλόμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Κυρὴν διὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ Πάσχα κλπ.), Συνέσιος, ἐπιστ. 8, EG, σ. 647, καὶ ἐπιστ. 13, EG, σ. 649. — (Εἰρηνικὰ γράμματα) : Ἀδελφοὺς ἀποστεῖλαι εἰς ἐπίσκεψιν ἡμετέραν πρόπον-

τας εἶναι, διακόνοὺς εἰρηνικῶν γ ρ α μ μ ά τ ω ν (καὶ πρὸς πτωχοὺς), Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 258, *Lettres* III, σ. 100. (Πρβλ. Φ. Κ ο υ κ ο υ λ έ ν, BBΠ Β' I, 1948, σ. 132, σημ. 8). — *Κανονικά γ ρ ά μ μ α τ α παρ' ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν διαπεμπόμενα*, 'Ο αὐτὸς ἐπιστ. 224, 13-14, *Lettres* III, σ. 19. — (Ίκετήρια): *Εἰ καὶ τολμηρὸν ἀνδρὶ τοσοῦτῳ διὰ γ ρ α μ μ ά τ ω ν ἱκεσίας προσάγειν*, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 280, 1-2, *Lettres* III, σ. 152. — *Τὰ φαῦλα καὶ ταπεινὰ πέμποντας γ ρ ά μ μ α τ α*, Κυδωνής, 113, 3-4 (Loenertz). — *Κἂν νιφάδας πέμψω γ ρ α μ μ ά τ ω ν*, 'Ο αὐτός, 149, 11. — *Γ ρ ά μ μ α τ α καταλλακτήρια... ἀγαπητικὰ δὲ γ ρ α μ μ ά τ ω ν περιποκαί*, Γρηγόριος Νύσσης, XVI, 1 (Pasquali). — Παρὰ Μιχαὴλ Χωνιάτη: *Συγχοῖς ἡμᾶς δεξιοῦνται τοῖς γ ρ ά μ μ α σ ι*, ἐπιστ. ια', 1. — 'Ανέχον τῶν 'Αθήρηθεν ἀεὶ σκυθρωποτέρων γ ρ α μ μ ά τ ω ν, ἐπιστ. ιδ', 2. — 'Αεσώδυνα καὶ πανσίλυντα στέλλειν ἡμῖν γ ρ ά μ μ α τ α, ἐπιστ. ρζ', 10. — *Τὰ ἐπισταλτικά γ ρ ά μ μ α τ α*, ἐπιστ. ριβ', 5. — *Διὰ πικνοτέρων γ ρ α μ μ ά τ ω ν*, ἐπιστ. ρκγ', 2. — *Γ ρ ά μ μ α σ ι ν ἀδελφικοῖς*, ἐπιστ. ρλη', 2. — *Ἀνάγκη κἂν γ ρ ά μ μ α σ ι ν ὀλιγοσυνλλάβοις τὰ προσήκοντα τῇ συμφορᾷ μετρίως ἀφοσιώσασθαι*, ἐπιστ. ρξγ', 2. — *Γ ρ ά μ μ α τ α*, τοῦτο μὲν παράλλῃσιν, τοῦτο δὲ καὶ ἐπιτίμῃσιν ἔχοντα, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρκγ' (PG, 111, 341 B). — Παρὰ Μαξιμῷ Πλανούδῃ (M. Treu): *Γ ρ ά μ μ α τ α (γάρ) ἐγὼ μετὰ φιλίας καὶ διδόναι καὶ λαμβάνειν εἴπερ τις γίνομαι πρόθυμος*, ἐπιστ. β', σ. 6. — *Ὑπὲρ τῶν φθασάντων γ ρ α μ μ ά τ ω ν*, ἐπιστ. κα', σ. 38. — *Τὰ πρὸς τὴν σὴν εὐγένειαν παραδοῦναι γ ρ ά μ μ α τ α τούτῳ (τῷ διακομιστῇ)*, ἐπιστ. κδ', σ. 41. — 'Αλλ' ἔστιν ᾧ καὶ γ ρ ά μ μ α σ ι φθάσας παραδηλοῦν, ἐπιστ. κς', σ. 43. — *Ἄν μὴ γ ρ α μ μ ά τ ω ν τύχης ἐμῶν*, ἐπιστ. κη', σ. 45. — *Καίπερ οὐκ ἀμούσως εἰδότε γ ρ ά μ μ α τ α συντιθέναι*, ἐπιστ. λ', σ. 49. — *Ὅσα τις ἐν γ ρ ά μ μ α σ ι ν οὐκ ἂν ἐντάξαι τολμήσειε*, ἐπιστ. λθ', σ. 133. — (Ἐν ἐγγράφῳ τοῦ 1264 ἔτους): *Γ ρ ά μ μ α τ α προστακτικὰ σιγίλλωμένα (= σφραγισμένα)*. A. Guillaou, *Les Actes Grecs de S. Maria di Messina*, 1963, ἀρ. 21, 5-6 (πρβλ. καὶ σ. 162). — *Δι' ἐρθρῶν καὶ θείων γ ρ α μ μ ά τ ω ν τοῦ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως*, Ἐγγρ. μ. Ξενοφώντος, *Actes* 1, 72 (L. Petit, σ. 21).

γραμματεῖον, τὸ (= γράμμα): *Τὰ γ ρ α μ μ α τ ε ῖ α δὲ ταῦτα πολλοῦ τόφου καὶ πολλῆς φλναρίας ἐστὶ μεστὰ...*, 'Ιουλιανός, ἐπιστ. 40 (Bidez). — *'Ο τὸ γ ρ α μ μ α τ ε ῖ ο ν ἐπιφερόμενος ἐπίσκοπος*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρθ' (PG, 111, 325 B). — *Γ ρ α μ μ α τ ε ῖ ο ν ἀπὸ συγγενῶν ἢ φίλων κομίζειν*, Ἀλέξανδρος Νικαίας, EB, I, 1, 54. Πρβλ. ὁ αὐτός, αὐτόθι, I, 2, 26. — *Γ ρ α μ μ ά τ ε ῖ α (γράφει γραμματεῖα)*, Συμεὼν Μάγιστρος, EB, II, 19, 17. — *Τὸ σὸν γ ρ α μ μ α τ ε ῖ ο ν ἐδεξάμεθα*, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. μδ' (Pressel, σ. 38). — *Ὡς δ' ἀνελλίτων τῆς σταλείσης μοι*

δεσποτικῆς γραφῆς σου τὸ γ ρ α μ μ α τ ε ῖ ο ν, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. π' (Pressel, σ. 73). — Γ ρ α μ μ α τ ε ῖ ο ν, Κλητορολόγιον Φιλοθέου, σ. 72 (Bury). **γραμμάτιον**, τὸ (= μικρόν, σύντομον ἢ ἀπλῶς γράμμα): Τὸ παρὸν ἡμῶν γ ρ α μ μ α τ ι ο ν, Ἀδελφός, EB IX, 34, 6. — Ἦκε τὸ τῆς σῆς φιλοθείας γ ρ α μ μ α τ ι ο ν, Συμεὼν Μεταφραστής, EB II, 16, 5. — Μήτε ἀναγνῶναι τὸ φλόαρόν σου γ ρ α μ μ α τ ι ο ν καὶ πάντη ἀνοητότατον, Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 167 (Σάθας, σ. 424). — Βραχὺ δὲ φιλοῦντος γ ρ α μ μ α τ ι ο ν, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. πβ' (Pressel, σ. 75). — Δέδεξο γοῦν τοῦτο δὴ τὸ γ ρ α μ μ α τ ι ο ν ὥσπερ τι ἀθυρόματιον, Θεόδ. Λάσκαρις, 51, 83-84 (Festa). — Ἐγὼ δὲ τῇ κεφαλαλίᾳ τυραννόμενος πληρῶ τοῦτο δὴ τὸ γ ρ α μ μ α τ ι ο ν, Ὁ αὐτός, 134, 8-9 (Festa).

γραφή, ἡ (= τὸ κοινὸν γράμμα, ὅπερ ἀναλόγως τῆς προελεύσεώς του: *θεία* ἢ *βασιλείος γραφή*, ἡ προερχομένη ἐκ τοῦ βασιλέως' δεσποτικὴ ἐκ τοῦ πατριάρχου κλπ.). Παρὰ Ἰω. Τζέτζη (Pressel): Ὡσπερ τις γ ρ α φ ῆ διαπρόσιος, ἐπιστ. λθ', σ. 35. — Οὐδὲ συλλαβιαίας γ ρ α φ ῆς κατηξίωσε, αὐτόθι. — Τῆς δεσποτικῆς γ ρ α φ ῆς σου, ἐπιστ. π', σ. 73. — Τὴν παρὰ τῆς σῆς ἀγιοσύνης προσκνητὴν ἐμοὶ σταλεῖσαν γ ρ α φ ῆ ν, ἐπιστ. π', σ. 73. — Γ ρ α φ ῆ ν σὴν ἐδεξάμην ἀνωρὰν (αἰτίαν στενοχωρίας), ἐπιστ. ῥα', σ. 80. — Παρὰ τῆς ἐμοὶ ποθεινότητος γ ρ α φ ῆς σου, Γ. Σχολάριος, *Oeuvres Complètes* IV, 1935, 413, 33. — Ὑπεστειλάμην ἂν τὴν γ ρ α φ ῆ ν, εἰ φανεράν. . . εἶχον τὴν ἔχθραν, Ἀνώνυμος, EEBΣ KZ, 1957, σ. 180, 995. — Ἡ γ ρ α φ ῆ ἰδιωτικὴ μὲν (= ἀπλῆ, οὐ σοφὴ), ἀλλὰ πνευματικὴ, Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 27 (Σάθας, σ. 262). — Εἰς δὲ τὸ τῆς γ ρ α φ ῆς σου ἀκροτελευτίον παρηνίξω τι. . . , Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 148 (αὐτόθι, σ. 397). — Μεμάθηκας τὰ ἡμέτερα ὅπως ἔχει διὰ τῆς προαφικμένης γ ρ α φ ῆς, Δημήτριος, παρὰ Dagrouzès, RÉB XXII, 1964, σ. 91, 5, 6-7. — Καὶ τὴν σὴν γ ρ α φ ῆ ν ἐνεχείρισεν, Μ. Πλανοῦδης, ἐπιστ. ῥη' (M. Treu, σ. 128). — Διὰ γ ρ α φ ῆς προσωμίλησα, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 12, 1. — Σοὶ δὲ καὶ ἡ μικρὰ (= σύντομος) ἀρκέσει γ ρ α φ ῆ, Ἀνώνυμος, EEBΣ KZ', 1957, σ. 206, 1930. — Καὶ ὅτι οὐ κολακικὴ (= κολακευτικὴ, ἐκ κόλακος) ἡ γ ρ α φ ῆ, αὐτόθι, σ. 208, 1981. *Δεσποτικὴ* (= πατριαρχικὴ) γ ρ α φ ῆ, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 20, 10. — Ἰερά γ ρ α φ ῆ, Λέων Συνάδων, αὐτόθι III, 11, 21. — Καὶ γ ρ α φ ῆ ν βασιλείων οὐδαμῶς ἐξεγένετο ἡμῖν δέξασθαι, Γ. Χιονιάδης ἐπιστ. ε', 11-12 (Παπαδόπουλος, σ. 193). — Ἐνταλτικὴ γ ρ α φ ῆ, πρβλ. Α. Dain, RÉB XVI, 1958, σ. 168 (= ἐνταλτήριο, ἐντολὴ κλπ.).

***δέσεις**, ἡ' καὶ **δεητήριον** (ἐπὶ ἐγγράφου). *Τυποθίσεται οὖν παρ' ἡμῶν δέσεις* (= δεητικὴ ἐπιστολή), Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 117, *Lettres* II, σ. 22 (ὅπου *δέσεις*: *demande*). Ἐπὶ αἰτήσεως, ἐγγράφου πρὸς τὸν βασιλέα, βλ. *πιττάκια δεητικά*.

***δέλτος**, ἡ· καὶ (ὑποκοριστικῶς) **δελτάριον**, τό.

***διάγνωσης**, ἡ (βασιλικὴ διάγνωσης = βασιλικὴ γνωμάτευσις, ἐγγραφον).

Ὑπῆρχε καὶ *σεκρετικὴ διάγνωσης* τῶν καθολικῶν κριτῶν (= δικαστικὴ ἀπόφασις).

***διάταγμα**, τό (ἐπὶ βασιλικοῦ ἐγγράφου).

***διατύπωσης**, ἡ (ἐπὶ ἐγγράφων) καὶ **προσταγματικὴ διατύπωσης**.

***ἐνταλμα**, τό. Εἰς νομικὸν ἢ εἰς ἑξαρχον. (Ἐγγράφον καλούμενον καὶ *ἐνταλικὴ γραφή*, *ἐνταλτικὸν ἢ ἐνταλτήριον γράμμα*). Πρβλ. A. Dain, *RÉB XVI*, 1958, σσ. 166 - 167. — *Ἐνταλμα πατριαρχικόν*, MM, AD II, σ. 241. Τοῦτο λέγεται καὶ *ἐντολὴ* καὶ (*γράμμα*) *ἐντολικόν*, ἀπευθύνεται δὲ πάντοτε πρὸς κατωτέρους.

ἐπιστολή, ἡ (ὥς καὶ σήμερον) : *Ἐπιστολὰς αἰσχυράς*, Σωκρατικῶν ἐπιστ. 30, EG, σ. 632. — *Δέδεξο μετὰ τῆς ἐμφύχου καὶ τὴν ἄνυχον ἐπιστολήν*, μετὰ τοῦ θανμασίον Γερωντίου ταῦτα τὰ γράμματα, Συνέσιος (τῷ ἀδελφῷ), ἐπιστ. 85, EG, σ. 691. — *Ὁ δημιουργὸς τῆς θεσπεσίας ἐπιστολῆς*, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 101, EG, σ. 698. — *Ἀνέχου τοίνυν ἀδολεσχοῦσης ἐπιστολῆς*, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 148, EG, σ. 731. — *Τὴν παροῦσαν ἐπιστολήν γράφομέν σοι, τέκνον*, Νικόλαος Μυστικὸς (Ἀνδρέα Πατρῶν), ἐπιστ. μγ' (PG, 111, 232 B). — *Πολύστιχος ἐπιστολή*, Θεοφάνης, Χρονογραφία (de Boor), σ. 151, 13. — *Προτροπικὴ καὶ ἐνθουσιασμοῦ πεπληρωμένη ἐπιστολή*, Θεόδωρος Κυζίκου, EB VIII, 25, 3 - 4. — (Παραμυθητικὴ) : *Ὁ μόνον εἰς παραμυθίαν λόγον ἀρκοῦσα ἡμῖν ἐφάνη ἡ τῆς τιμότητός σου ἐπιστολή*, Θεόδωρος Κυζίκου, EB VIII, 31, 1 - 2. — *Ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν*, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 89, 1. — *Ἐν ἐπιστολῇς τύτῳ*, Μιχ. Χωνιάτης, ἐπιστ. ρα', 1. — Παρὰ Δ. Κυδώνη (Loenertz) : *Καλὰς δέχεσθαι καὶ γενναίας ἐπιστολὰς*, 113, 4. - *Χρυσαῖ... ἃς ἐπέστειλας, αὐτόθι*, 4 - 5. - *Ἐδεξάμεθα τὴν γενναίαν ἐπιστολήν...*, 150, 4 - 5. - *Πυκνὰς καὶ καλὰς καὶ πρὸς γεῖτι μακρὰς ἐπιστολὰς αἰτεῖς παρ' ἐμοῦ*, 182, 4 - 5. - *Ἀξίαν καὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ φίλτρου καὶ τῆς ἡμετέρας προσδοκίας ἐξήνεγκας τὴν ἐπιστολήν*, 183, 3 - 4. - *Καὶ νικηφόρους πέμπειν ἐπιστολὰς*, 244, 19. — *Καὶ πρὸ ταύτης σου τῆς γλυκειᾶς ἐπιστολῆς ἐπεπίσημην*, Φώτιος, ἐπιστ. 105 (Βαλέντας, σ. 435). — *Ἀλλὰ μία ἐπιστολή καὶ αὐτὴ ἀμφίβολος*, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 223, *Lettres III*, σ. 16. — *Καὶ ταῖς στηλιτευτικαῖς ἐπιστολαῖς ἃς συνέγραψαν καθ' ἡμῶν πᾶσαν περικτυπήσαντες ἀκοήν*, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, σ. 13. — *Μὴ βουλομένων (τῶν ἀποκομιζόντων) ἀντισίχους ἐπιστολὰς κομίζεσθαι παρ' ἐμοῦ*, Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 93 (Σάθας, σ. 337). — Παρὰ Μαξίμω Πλανοῦδῃ (M. Treu) : *Ἀλλὰ μὴ δείσης τὸ τῆς ἐπιστολῆς ἀκούσας προοίμιον*, ἐπιστ. ζ', σ. 14. - *Εἰ μὲν διὰ τὸν ἀδελφὸν μόνον ἐπιστέλλειν*

ἡξίουν, ῥᾶστον ἂν ἦν ἐπιστολῇ λακωνικῇ πρὸς σὲ χρησάμενον οὕτω γράφειν, ἐπιστ. ιβ', σ. 26. - Ὡσπερ πον καὶ τούτῳ, δι' ὃν ἡ ἐπιστολή, νῦν ἱκανῶς κέκλανται, ἐπιστ. κ', σ. 38. - Ὡς ἐν ἐπιστολῇς τύπῳ, ἐπιστ. κη', σ. 46. - Καταράσῃ δέ που σαντῶ εἶπερ ἔτι καὶ ἄλλην ἐπιστολήν αἰτήσεις, ἐπιστ. κη', σ. 47. - Πέμπω τοίνυν τὴν ἐπιστολήν ὑπαντήσουσαν καὶ τὴν προσκύνῃσιν καὶ εὐχὴν ἀφοσιωσομένην, ἐπεὶ περ ἔμμαντὸν πέμπειν οὐκ ἔχω, ἐπιστ. μ', σ. 59. - Τὴν ἐπιστολήν σοι τιθέντες εἰς χεῖρας... ἐπιστ. μδ', σ. 64. - Πολλῶν ἐπιστολῶν αὐτῇ μοι μόνῃ ἀρκέσει, ἐπιστ. νς', σ. 74. - Καὶ πρὶν εἰς ὑμετέρας χεῖρας πεσεῖν τὴν ἐπιστολήν... ἐπιστ. ξ', σ. 75. - Οὐδ' ἐπιστολήν προσπαίζουσιν ἡνεγκας, ἐπιστ. ἡε', σ. 122.

ἐπιστολίδιον, τὸ (= μικρὰ ἐπιστολή) : Ἐπιστολίδιον ἡμῖν ἐκπεφώνηται (= παρ' ἐμοῦ ὑπηγορεύθη), οὗ τὸ ἀντίγραφον ἀπεστείλαμέν σου τῇ εὐλαβείᾳ, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 199, 23, *Lettres II*, σ. 158.

ἐπιστολιμαῖος (προσ-ῥήματα ἐπιστολιμαῖα = ἐπιστολαί) : Μικρὰν εἰκονογραφίαν ἰσθῶμεν ἐπιστολιμαίας προσήσεως, Γ. Βαρδάνης, 180, 18 - 20 (Hoek - Loenertz). — Βαβαὶ τῆς ἐπιστολιμαίας σφοδρότητος, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. γ', 1. — Οὐκ ἔμελλον οὐδὲ νῦν τὰ ἐπιστολιμαῖα ταῦτα προσφθέγασθαι σε, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ν', 1. — Τὰ ἐπιστολιμαῖά σου ῥήματα προσδοκώμενα, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ρνβ', 1. — Ἀπέκλεισας ἡμῖν τοὺς ἐπιστολιμαίους σου ῥύακας, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. ξε' (Pressel, σ. 67). — Τίς λόγος ἐπιστολιμαῖος καὶ σύντομος τὸν πρὸς σέ μου παραστήσειε πόθον; Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 106 (Σάθας, σ. 350).

ἐπιστόλιον, τὸ (= ἡ μικρὰ ἐπιστολή) : Δι' ἐνὸς ἐπιστολίου δύο τοὺς ἐμούς... προσαγορεύω, Νικηφ. Βασιλάκης, ἐπιστ. 1 (Garzya). — Οὐκ ἐν χάριτι τὸ ἐπιστόλιον, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. ξη' (Pressel, σ. 60). — Πειθὸν με σὸν εἶναι τὸ ἐπιστόλιον, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ρβ', 2. — Καὶ τόδε τὸ ἐπιστόλιον ἰδίᾳ γεγραμμένον εἶναι... βούλομαι, Μ. Πλανοῦδης, ἐπιστ. ιβ' (M. Treu, σ. 26). — Μὴ πάλιν ἐκπλήττου, εἰ στενὸν δέχηται τὸ ἐπιστόλιον, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. πθ' (αὐτόθι, σ. 113).

***ἐπίταξις (βασιλική)** : Βαβαὶ δὲ καὶ τοῦ τῶν ἐπιστολῶν φακέλου καὶ τῶν βασιλικῶν ἐπιτάξεων, Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 191 (Σάθας, σ. 486).

θέσπισμα, τὸ (βασιλικὸν ἐγγραφον).

***ἱκετηρία**, ἡ (= ἐπιστολή ἱκετήριος) : Τὴν παροῦσαν ἱκετηρίαν τῷ κραταῖῳ καὶ ἀγίῳ ἡμῶν βασιλεῖ χειροδότησον, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. με' (Pressel, σ. 39).

***κέλευσις**, ἡ (= βασιλικὸν κέλευσμα, γράμμα).

***λίβελλος**, ὁ (= ἔγγραφον, libellus) : *Λίβελλος κατηγορίας* (= κατηγορητήριον), MM, AD II, σ. 52. — "Ανευ κακῆς σημασίας : *Τυπωθήσεται οὖν παρ' ἡμῶν δέσεις κατὰ τὴν ὁμοιότητα τοῦ προσδοθέντος λίβελλου* (= ὑποδείγματος, ἐγγράφου) τῷ βικαρίῳ... , Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 117, *Lettres*, II, σ. 22.

***μηνύματα**, τὰ (ἐπὶ ἐπιστολῶν) : *Ὁ μηνύματα δεχόμενος ἐκ φίλων καὶ συγγενῶν*. Ἐν ἔγγρ. 1111 μ.Χ., Ἀθ. Παπ. - Κερμεύς, NP σ. 57, 24 - 25.

***ὀρισμός**, ὁ (ἐπὶ βασιλικῶν ἐγγράφων) : *Βασιλικὸς ὀρισμός*.

πιττάκιον, τὸ (πίττα, πίσσα, ἢ δελτίον, πινακίδιον πρὸς γραφήν. Πρβλ. Εὐστάθιον Θεσσαλονίκης, 633, 19 ἐξ. «Τὸ χαρτίον διὰ τὸν τρόπον τῆς πύξεως»). *Ducange*, *Glossarium M. et Inf. Gr.*, στ. 1175 - 1176. Γεώργιος Κεδρηνός (Bonn), *tomus alter*, *Fabroti*, *Glossarium*, σ. 927. — Περὶ πατριαρχικῶν πιττακίων : *Ράλλη καὶ Ποτλῆ*, *Σύνταγμα Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων*, 5, 1855, σ. 509 ἐξ. — Ἐπὶ κρατικοῦ ἐγγράφου : *Κωνστ. Πορφυρογέννητος*, *De adm. imp.* (Moravesic), 218, 68 ἐξ. — Ἐπὶ ἐπιστολῆς : *Δὲ ἐπιστολῆς ἦτοι πιττακίον*, Ἀρμενόπουλος, I, 4, 64· Ἀλέξανδρος Νικαίας, EB I, 9, 2· Θεόδωρος Λάσκαρις, 30, 8, 14 (Festa). — *Πιττάκιον* εὐτελές, Ἀνώνυμος, EB IX, 28, 4. — *Πιττάκιον πατριαρχικόν*, MM, AD II, 241. — *Ὁ διακομιστὴς τοῦ πιττακίου*... Μετὰ γοῦν τὸ δέξασθαι τὸ *πιττάκιον* τῆς αὐθεντίας σου... , Θεσσαλονίκης Μεθόδιος, *Dagrouzès*, *Lettres de 1453*, RÉB XXII, 1964, σσ. 96 - 97, ἐπιστ. 7, 5, 7. — *Διὰ τιμίον πιττακίον* τοῦ κραταίου καὶ ἀγίου ἡμῶν βασιλέως, Ἐγγρ. Λαύρας, 9, 4. — *Διεγικὰ πιττάκια*, τὰ ριπτόμενα ἐπὶ στήλης καλουμένης *Πιττάκης* (ὁ δὲ *Πιττάκης* στήλη ἐστίν, Πάτρια ΚΠόλεως, σσ. 166, 18 - 167, 1 Preger). Καθὰ διηγεῖται ὁ Ψευδο-Κωδινός : *Καὶ πάντες οἱ ἀδικούμενοι εἴτε πολῖται (ἐντόπιοι) εἴτε θεματικοὶ (ἐπαρχιώται) ἀπὸ πάσης οἰκουμένης ἐκέισε εἰς τὰς βαθμίδας τοῦ κίονος ἐτίθουν τὰ πιττάκια αὐτῶν, φυλαττόντων αὐτὰ ἐκεῖσε τῶν ταξεωτῶν. καὶ ὅταν ἤρχετο ὁ βασιλεὺς, ἐδίδουν ἅπαντα ταῦτα οἱ ταξεῶται τῷ βασιλεῖ, καὶ παρεθὺν ἐλάμβανον τὰς λύσεις αὐτῶν ἕκαστος ἐκεῖσε. Ὅταν δὲ ἦν ὁ βασιλεὺς ἐν παλατίῳ, καθ' ἑκάστην πρωΐαν ἐπεμπεν ἐβδόμαριόν τινα καὶ ἀνελαμβάνετο ἐκ τῶν ταξεωτῶν καὶ ἐκόμιζεν τὰ ῥιπτόμενα διεγικὰ πιττάκια. Καὶ ἐδίδον καθ' ἑκάστην ὁ βασιλεὺς τὰς λύσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν πιττακίων τοῖς ἐβδόμαριοις ἢ κοιτωνίταις καὶ ἀπήγοντο πρὸς τὴν αὐλὴν τοῦ Πιττακίου καὶ ἐδίδον τοῖς φυλάττονσιν στρατιώταις καὶ κεινοὶ τοῖς δεομένοις. Διὸ καὶ οἱ μέλλοντες διοικεῖσθαι ταχέως ἐσπέρας ἐτίθουν τὰς δεήσεις καὶ τῇ ἐπαύριον ἐλάμβανον τὸ πέρας· ὅθεν ἐκλήθη ὁ τόπος Πιττάκια, Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως, II,*

1907, σ. 167, 5 - 20 (Preger). — ἀντιπίττακιν: Γράψε καὶ σὺ ἀντιπίττακον (= ἀντιπίττακιν ἢ ἀντιπιττάκιν [= ἀπάντησιν], ὅπερ βλέπε) καὶ παρηγόρησέ τον, Τὰ κατὰ Λύβιστρον καὶ Ροδάμνην, στ. 1519 (Μαυροφρύδης). — προπίττακον, τό: Ἐν ἐγγράφῳ 1383, MM, AD II, 50: *πονοπίττακον*.

***πρόσταγμα**, τὸ (καὶ **πρόσταξις**, ἡ): *Διὰ προστάγματος τῆς βασιλείας σου* (Ἀλεξίου Μ. Κομνηνοῦ), Γ. Χιονιάδης, ἐπιστ. ε', 33 - 34 (Παπαδόπουλος, σ. 194)· (καὶ *προσταγή* ἐν ἐγγράφοις, *πρόσταξις*, *προσταγματήριον* καὶ *προσταγματική* διατύπώσεις).

***προτροπή**, ἡ (ἐπὶ προτρεπτηρίου ἐπιστολῆς, ἐν τῷ ἐπιγράμματι αὐτῆς), MM, AD II, σ. 139.

***σάκρα**, ἡ (sacra, θεία γραφή, ἔγγραφον βασιλικόν, ἰδίᾳ ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῶν Συνόδων): *Ἴσον ἀναφορᾶς τῆς ἀγίας συνόδου πρὸς τὴν σάκραν τὴν ἀναγνωσθεῖσαν παρὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμματος τῶν σακρῶν* (= κόμματος τῶν θείων λαογιτιόνων, αὐτόθι, σ. 51, 1, βασιλικοῦ νοταρίου) Ἰωάννου, Schwartz, III, 32, 13 - 14.

***σημείωμα**, τό· (= δικαστικὴ ἀπόφασις): *Ἐπὶ τούτῳ καὶ τὸ παρὸν σημείωμα παρ' ἡμῶν γεγονός*, Γ. Θεοχαρίδου, Μία διαθήκη καὶ μία δίκη βυζαντινῇ, Θεσσαλονίκη 1962, σ. 49, 119.

***σημείωσις**, ἡ (= βασιλικὴ σημείωσις, ἔγγραφον)· καὶ **ὑποσημείωσις** (ἐπὶ ἐγγράφου): *Ἀλλὰ τὴν σημείωσιν ταύτην εἴτε καὶ τὸ λεγόμενον κρίσιμον ὑμᾶς δεῖ ποιῆσαι*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ἤε' (PG, 111, 303 A).

***σιγίλλιον**, τό· καὶ **σιγίλλιδες γράμματα** (= τὸ ἐσφραγισμένον διὰ σιγίλλου). Πρβλ. Ducange, Glossarium M. et Inf. Gr., στ. 1363 - 1364: *Τὸ σιγίλλιον ὅπερ ἀπέστειλας ὑπέγραφα καὶ ἀπεστάλῃ σοι μετὰ τοῦ μοναχοῦ Νεοφύτου (Τῷ μοναχῷ κῶδ Λονκᾶ)*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ἡθ', 6.

συλλαβή, ἡ (καὶ πληθυντικῶς αἱ **συλλαβαί** = ἡ ἐπιστολή). Πρβλ. X. X. Χαριτωνίδην, Ἀθηνᾶ ΝΔ', 1950, σ. 233, ὅπου ἐρμηνεύεται καὶ τὸ τῆς Ἀννης Κομνηνῆς, Β', σ. 21, 16 (Teubn.), *δισύλλαβον ἐγκαρῶξας γράμμα* = βραχυτάτην ἐπιστολήν, καὶ τὸ τοῦ Μιχ. Χωνιάτου, Β', 109, 11 (Λάμπρος), *δασκυλλιαῖον γράμμα*, ὡς σύντομον. Ἡ λέξις παρὰ Συνεσίφ, ἐπιστ. 57, EG, σ. 663: *Αὐτὰς μὲν οὐκ ἐξεμελέτησα τὰς ἱερὰς σνλλαβάς*, σημαίνει τὴν Ἀγίαν Γραφήν! Λέξιν δὲ ἀπλῶς παρὰ τῷ Μεγάλῳ Βασιλείῳ, ὡς ἐν ἐπιστ. 154, Lettres II, σ. 79, 21 - 23, ὅπου: *Ἐγνώρισε δέ σου τὴν διάθεσιν ἡμῖν τὸ γράμμα αὐτάρκως. Εἰ γὰρ καὶ μικρὸν ἦν τῷ πλήθει τῶν σνλλαβῶν* (= μολονότι σύντομον κατὰ τὴν ποσότητα τῶν λέξεων!), *ἀλλὰ τῇ γε ὁρθότητι τῆς διανοίας ἀρκοῦσαν ἡμῖν τῆς προαιρέσεως τὴν ἀπόδειξιν ἔδωκε*. — Μὲ τὴν ἔννοιαν

- τῆς ἐπιστολῆς : Ἡδείας καὶ ποθεινάς ἐδεξάμεθα σ υ λ λ α β ά ς, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 1,1. — *Μετρία* (σ υ λ λ α β ή), Ὁ αὐτός, αὐτόθι, II, σ. 21. — *Σ υ λ λ α β ῶ ν* ἀξιοῖ καὶ προσήρσεων, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, II, 9, 3. — Καὶ τῆσδε τῆς ὑπομνηστικῆς σ υ λ λ α β ῆ ς ὑπομνησκῶ τῆς ὑποθέσεως, Ἀδελφός Χωνῶν μητροπολίτης, EB IX, 12, 2-3. — Ὁ διδοὺς τῇ σῇ ἀγιότητι τὰς σ υ λ λ α β ά ς ταύτας ἡμέτερός ἐστι, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ρξζ', 1. — Μακρὰς ἐπιστείλας τῇ σῇ μακαριότητι σ υ λ λ α β ά ς, Θεόδωρος Πρόδρομος, Byz. - bulg. I, 1962, 287, 4-5. — *Ταῖς ἐγκεκολαμμέναις σοφαῖς* σ υ λ λ α β α ῖ ς, Εὐθύμιος Μαλάκης, *Lettres* 79, 20. — Καὶ τιμίας ἐμοὶ καὶ πολυποθήτοις σ υ λ λ α β α ῖ ς ὑμῶν ὑποστηρίξειν με καὶ παραμυθεῖσθαι, Ἀναστάσιος Ἀποκρισιάριος καὶ μάρτυς, AB, 73, 1955, σ. 16 (Devreesse). — *Μὴ ἀποκνήσης* σ υ λ λ α β α ῖ ς ὀλίγαις χρῆσαι τὴν χεῖρα... , Μ. Πλανοῦδης, ἐπιστ. κζ' (Μ. Treu, σ. 45). — Ἀνακτορικὰς (= βασιλικὰς) ἀνεπτύξαμεν σ υ λ λ α β ά ς πλείστας, Γ. Χιονιάδης, ἐπιστ. ζ', 3 (Παπαδόπουλος, σ. 194). — Λέγεται δὲ καὶ **συλλαβιαία γραφή** : Ὡς γὰρ οὐδὲ σ υ λ λ α β ι α ῖ α ν γ ρ α φ ῇ ν παρὰ τῆς σῆς μεγαλειότητος ἐδεξάμεν... οὐδὲ σ υ λ λ α β ι α ῖ α ς γ ρ α φ ῆ ς κατηξίωσε, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. λθ' (Pressel, σσ. 34-35).
- συστατικὸν γράμμα, γράμματα** (πρὸς εὐνόληπτα πρόσωπα). Πρβλ. Φ. Κουκουλέν, BBPI B' I, 1948, σ. 132, σημ. 8.
- σχέδιον**, τό : Σ χ έ δ ι α καὶ πολλῶ τῶν προτέρων βραχύτερα γέγραφα, Δημήτριος, παρὰ Dagrouzès, *Lettres* de 1453, REB XXH, 1964, σ. 91.
- *ὑπόμνημα**, τό : Ὑ π ό μ ν η μ α βασιλικόν, Κλητορολόγιον Φιλοθέου, σ. 97, 3. (Bury). — Καὶ ἐπὶ ἐγγράφων ἐκκλησιαστικῶν : Ὑ π ό μ ν η μ α ἐκλογῆς ἀρχιερέως τοῦ δεῖνος.
- ὑπομνήματα**, τὰ (= αἱ ἐπιστολαί) : Μετὰ τῆς συνούσης σοι ἀγκυνοίας ἀντιλαμβάνον τὰ ὑ π ο μ ν ή μ α τ α, Θεόδ. Λάσκαρις, 198, 29 (Festa).
- ὑπόμνησις**, ἡ (ἐπὶ ἐπιστολῆς) : Ἐδραμε δὲ καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν παροῦσαν ὑ π ό μ ν η σ ι ν ἐπεζήτησεν, Φιλητὸς Συναδηνός, EB VI, 6,9-10. Πρβλ. καὶ ὑπομνηστικὴ συλλαβὴ (καὶ ὑπόμνημα ἐπὶ ἐγγράφου).
- *ὑπομνηστικὸν** (= ὑπόμνημα πρὸς βασιλέα), συνταχθὲν ὑπὸ Μιχαὴλ Χωνιάτου (Stadt Müller OC 91, 1934, σσ. 283-286. — Τω μα δ ά κ η ς, Σύλλαβος, 1961, σσ. 376-378).
- φιλική**, ἡ (ὡς καὶ σήμερον : «ἔλαβον τὴν φιλικὴν σου») : Μί α ν φ ι λ ι κ ῇ ν (sc. ἐπιστολὴν) γράφας, Λέων Συνάδων, EB III, 25, 2. Βλ. καὶ γράμματα φιλικά.
- φωνή**, ἡ (= γραφή) : Ἀνέμενον γὰρ τὴν ἀπὸ σοῦ φ ω ν ή ν, ἵνα καὶ αὐτὸς ἀντιφθεγξαίμην, Μιχ. Ἰταλικός, Byz. - bulg. I, 1962, 286, 134-135.
- χάρτης**, ὁ (= ἐπιστολή) : Ὑπανάγνωθί μοι τὸν δεητήριον χ ά ρ τ η ν, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. νη', 3. Ἐπὶ ἐγγράφων : χ ά ρ τ η ς καὶ χ ά ρ-

τῆς ἐγγεγραμμένος, Κλητορολόγιον Φιλοθέου, σσ. 24. 133, 37. 134, 19. 134, 29 (Bury).

***χαρτίον**, τὸ (ἐπὶ ἐγγράφου ἢ ἐπιστολῆς) : *Λεξάμενος τὰ προειρημένα χαρτία*, Schwartz, I, II, σ. 37, 18. — *Χαρτίον βασιλικόν*, Κλητορολόγιον Φιλοθέου, σ. 98 (Bury).

***χρυσόβουλλον**, τὸ (= γράμμα ἢ καὶ) *χρυσόβουλλος λόγος* τῆς βασιλείας μου ἐπὶ βασιλικοῦ ἐγγράφου ἐσφραγισμένου. Πρβλ. Ducange, Glossarium M. et Inf. Gr., στ. 217 - 218, ἐν λέξει βούλλα, ἡ. — Ὑποκορ. *χρυσοβούλλιον*, τό· ἐπίθ. *χρυσοβούλλικὴ διατίπωσις*, ἡ. — Ὁ... βασιλεὺς κῦρ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος διὰ *χρυσοβούλλου γραφῆς* μοι τοῦτον δεδώρηται, Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 165 (Σάθας, σ. 423). — Ἡμῖν ὁ μακαρίτης βασιλεὺς κῦρ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος ἐχαρίσατο, δούς ἐν βασιλικοῖς *χρυσοβούλλοις* γράμμασιν ἐξουσίαν, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 192 (αὐτόθι, σ. 487).

II. ΡΗΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΕΙΝ

αἰτῶ (δὲ ἐπιστολῆς τι) : *Αἰτῶντες τυχεῖν*, Μ. Καλέκας, 11, 22 (Loenertz).

ἀκούω (τῆς ἐπιστολῆς) : *Εἴποι τις ἂν ἀκούσας τῆς ἐπιστολῆς, ὡς στρατηγικῇ τῷ στρατηγικωτάτῳ δὴ πέμπεται*, Μ. Πλανοῦδης, ἐπιστ. ξα' (Μ. Treu, σ. 76).

ἀμείβομαι (= ἀπαντῶ εἰς ἐπιστολήν) : *Πολλοῦ ἄξιον ἐφάνη ἡμῖν τὸ γράμμα καὶ ἀμειβόμεθα σε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 91, Lettres I, σ. 197. — Εἴπερ ἀληθῶς ἔχαιρες ἐμὴν λαμβάνων ἐπιστολήν καὶ τοῦτο ἐβούλον, ἔδει σε μετὰ προσθήκης ἀμειβεσθαί μου τοὺς λόγους, Κυδώνης, 158, 11 - 12 (Loenertz). — Μετὰ μικρὸν ἀμειψάμενος, Ὁ αὐτός, 396, 6. — Ὅμως ἐκείνην μὲν τότε εὐθὺς ἡμειψάμεν, Ὁ αὐτός, 402, 20 - 21.*

ἀναγέλλω : *Νῦν τοῦ σοῦ γράμματος ἀναγέλλωντος τὰ ἡμῖν συναντῶντα*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρλγ' (PG, 111, 352 C).

ἀναγινώσκω (ἐπιστολήν) : *Ἐπιστολήν γὰρ ἐδεξάμην, ἣν ἡδέως ἀναγινώσκω*, Ρωμανός, τ. Α', σ. 160. — *Ἐγὼ δέ σου τὴν ἐπιστολήν ἀναγνώσκων*, Προκόπιος Γαζαῖος, ἐπιστ. 60. — *Τὰ γράμματά σου... ἀναγινώσκοντες*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ξη' (PG, 111, 268 C). — *Τῶν πρὸς ἐκεῖνον γραμμάτων ἀναγνώσθέντων*, Μ. Πλανοῦδης ἐπιστ. ρς' (Μ. Treu, σ. 143). — *Ἀνέγνω τὴν οὐχ ἦττον καλὴν ἢ μακροὺς ἐκείνην ἐπιστολήν*, Κυδώνης, 432, 4 (Loenertz).

ἀναδίδωμι (ἐπιστολήν : ἐπιδίδω) : Ἄλλ' ὁ τὴν ἐπιστολήν σοι ταύτην ἀναδίδοις. . . , Μ. Πλανούδης ἐπιστ. γ' (Μ. Treu, σ. 7).

ἀνακομίζομαι (τὴν ἐπιστολήν πρὸς τὸν ἀποστολέα αὐτῆς) : Ἀλλὰ μάτην στείλας τὰς ἐπιστολὰς τῷ πάλιν αὐτὰς εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀνακομισθῆναι, Συνέσιος, ἐπιστ. 129 (EG, 715 - 716).

ἀναλέγομαι (τὴν ἐπιστολήν) : Τῆς ὑμετέρας θεοστεφεῶς βασιλείας (Μιχαὴλ Γ') . . . ἀναλεγομένοι τὴν ἐπιστολήν, Φώτιος, ἐπιστ. 221 (Βαλέτας, 536). — Ὅπως διετέθημεν ἀναλεξάμενοι τὸ γράμμα, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρμ' (PG, 111, 368 B).

ἀναπνέω : Τέως δ' οὖν ὑπὸ τῶν σῶν γραμμάτων ἀναπνεύκαμεν, Γ. Σχολάριος, Oeuvres Complètes, IV, 417, 16.

ἀναπτύσσω (ἐπιστολήν, ἐπὶ ἀποσφραγίσεως) : Καὶ ἀνακτορικὰς ἀνεπτύξαμεν συλλαβὰς πλείστας, Γ. Χιονιάδης, ἐπιστ. ζ', 3 (Παπαδόπουλος, σ. 194).

ἀναφέρω (τὴν γραφήν, λαμβάνω· ἀναφέρω, νεοελλ.) : Ἐπειτα ἀνεφερχὼν δὲ σου τὴν γραφήν ἐπῆλθον, Μιχ. Ψελλός, Scripta Minora II, 4, 22. — Ἐμὲ καὶ τὸ χρέος ἀναγκάζει γράφειν καὶ ἀναφέρειν τῇ κραταῖᾳ καὶ ἀγία βασιλείᾳ σου, Κυδώνης (τῷ Μανουὴλ Β'), 80, 4 - 5 (Loenertz).

ἀναψύχω : Καὶ γράμμασιν ἀναψύχετε, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ι' 4. — Τὰ αὐτόθεν στελλόμενα γράμματα φλεγόμενους ἡμᾶς ἀναψύχουσιν, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ιε', 1.

ἀνελίττω (= ξεδιπλῶνω, ἐπὶ ἐπιστολῆς) : Ὡς δὲ ἀνελίττων τῆς σταλείσης μοι δεσποτικῆς γραφῆς σου τὸ γραμματεῖον, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. π' (Pressel, σ. 73). Καί :

ἀνελιττομαι (ἐπιστόλιον, ἀνοιγὼ γράμμα) : Καὶ τοῦτό σοι τὸ ἐπιστόλιον ἔστω κατενώπιον ἀνελιττόμενον τοῦ φοβεροῦ καὶ ἀλαθῆτον δικαστοῦ, Θεόδωρος Νικαίας, EB VII, 13, 24 - 26. — Θεῖον ἀνελιξάμεθα γράμμα. . . , Γ. Χιονιάδης, ἐπιστ. ζ', 2 - 3 (Παπαδόπουλος, σ. 194).

ἀντεπιστέλλω : Ἀνέμενον διὰ γνησίον προσώπου ἀντεπιστεῖλαι, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 245, Lettres III, σ. 83. — Σὺ δὲ κατέθου καὶ φιλικῶς ταύτας (τὰς γραφὰς) δέχεσθαι καὶ ἰσομέτρως ἀντεπιστέλλειν. . . Σὺ δέ μοι τὴν γραφήν δεχόμενος δάνειζε καὶ τὰς χάριτας καὶ ἀντίγραφε, Φιλητὸς Συναδηνός, EB VI, 7, 2 - 3, 6 - 7. — Τὰ παρ' ἡμῶν ἀντεπιστελλόμενα, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ρβ', 14. (Βλ. καὶ ἐπιστέλλω).

ἀντιβάλλω (ἐπὶ παραβολῆς διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς· βλ. ἐξισάζω).

ἀντιγράφω, ἀντιγράφομαι (ἀπαντῶ εἰς ἐπιστολήν. Πρβλ. γράφω, ἀντεπιστέλλω) : Ἀξιοῦμεν ἀντιγράψαι (= στεῖλαι ἀπάντησιν) διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρός, λέγω δὴ τοῦ συμπερσυντέρου ἡμῶν Στρατηγίου, Μέγας

Βασίλειος, ἐπιστ. 244, *Lettres* III, σ. 83. — Ἀντιγράψαι καταξιώσον ἡμῖν· ἐνφρανεῖ γὰρ ἡμᾶς ἡ σὴ ἐπιστολή, Ἰω. Χρυσόστομος, ἐπιστ. 6 (Dumortin). — Σὺ δὲ τὴν γραφὴν δεχόμενος δάνειζε καὶ τὰς χάριτας καὶ ἀντίγραφε (= στέλλε ἀποκρισιν), Φιλητὸς Συναδηνός, EB IV, 7, 6-7. — Ἀντιγράψαι τῇ ὑμῶν ἀδελφότητι, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 13, 1-2. — Γράφειν ἡμῖν καὶ παρ' ἡμῶν ἀντιγράφεσθαι, Ἀνώνυμος, EB IX, 33, 9-10. — Ἡ μὲν (προθυμία) ἀντιγράφειν καὶ προσαγορεύειν σου τὸ ὕψος..., Μάξιμος Πλανούδης, ἐπιστ. β' (M. Treu, σ. 4). — Ἰν' ἔχοιμεν ὅτι καὶ ἀντιγράφοι μεν τοῖς ἐπεσταλκόσιν, Δ. Κυδώνης, 285, 7. — Ὁ μηνύματα δεχόμενος ἐκ φίλων καὶ συγγενῶν καὶ ἀντιγράφων αὐτοῖς, Παπαδόπουλος - Κεραμεύς, NP, 1913, 57, 24-25.

ἀντιδίδωμι (γράμματα, ἀπαντῶν πρβλ. δίδωμι): Τὰ γράμματα ἡμᾶς πρότερον σὰ δεξαμένους μὴ ἀντιδοῦναι, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 98, 4.

ἀντιλαμβάνω (γράμματα, εἰς ἀπάντησιν· βλ. λαμβάνω): Μὴ πλείστα ἀντιλαμβάνειν γράμματα, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ιζ', 1.

ἀντιλαμβάνομαι (γράμματα: ἐπὶ κοιμιστοῦ ἐπιστολῶν, ὃς παραλαμβάνει γράμματα ἀπὸ τὸν παραλήπτην πρὸς τὸν ἀποστολέα): Ὁ τὴν ἐπιστολὴν κομίσας τὴν σὴν, μοναχὸς δέ τις ἦν, καίτοι ῥηθὲν αὐτῷ πρὸς ἐμοῦ πάλιν πρὸς με παραγενέσθαι καὶ ἀντιλαβεῖν γράμματα..., Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. πθ' (M. Treu, σσ. 111-112).

ἀντιπέμπω (γράμματα, ἀπαντῶ, πρβλ. πέμπω): Πίστευε ὡς εἰ καὶ μὴ τοῖς ἀποσταλείσι τοιαῦτα ἀντιπέμψαμεν γράμματα, ἀλλ' οὖν γε τρία ἐκ παντὸς ἐστείλαμεν· εἰ δὲ αὐτὸς μίαν τούτων ἀπέλαβες, οὐκ ἐγὼ ἀλλ' οἱ διακομισταὶ αἴτιοι, ἵνα μὴ εἴπω τὸν αὐτοῖς ταῦτα καταπιστεύοντα, Ἰωάννης Λατρινός, EB IV, 5, 3-5. — Ἀντιπέμπωμεν ἀλλήλοις τὰ ἐπιστολιμαῖα προσήγμενα, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ρνγ', 1.

ἀντιφθέγγομαι (ἀπαντῶ): Πῶς μοι τὴν γλῶτταν ἔσχεν ἡ τῶν ἀνὰ χεῖρας φροντίδων πολυσχλία, ὥστε μὴ ἀντιφθέγξασθαί σοι καθ' ἱκανόν, Γ. Βαρδάνης (Hoek - Loenertz), σ. 180, 12-15. — Ἰνα καὶ αὐτὸς ἀντιφθέγξαι μὴν, Μιχ. Ἰταλικός, Byz.-bulg. I, 1962, 286, 135.

ἄξιω, ἄξιόμαι (γραφῆς· θεωρῶ ἄξιόν τινα νὰ τῷ γράφω, εἶμαι ἄξιος νὰ μοῦ γράφουν): Ἐνὸς ἀξιόσας μόνον γράμματος, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ια', 1. — Ὅτι δὲ μνήμης ἡξιόσας ἡμᾶς, ὅτι γραφῆς, τοῦτο ὑπὲρ πᾶσαν ἀγάπησιν, Λέων Συνάδων, EB III, 26, 5-6. — Καὶ οὐδὲ γράφειν ἀξιόι περὶ τούτων, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ρε' (M. Treu, σ. 140). — Τὴν ἐπιστολὴν ἡξιόον αὐθις λαμβάνειν, Μ. Καλέκας, 3, 12. — Οὐκ ἀξιόομαι γραμμάτων τῆς βασιλείας σου, Γ. Χιονιάδης, ἐπιστ. ε', 20 (Παπαδόπουλος, σ. 193).

ἀπαγγέλλω : Ταῦτα καὶ διὰ γράμματος ἀπαγγεῖλαι πρὸς ὑμᾶς καλῶς ἔχειν ἐνόμισα, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 257, *Lettres* III, σ. 98.

ἀπαιτῶ : Ἐγὼ δ' οὐχ οὕτως ἀναίσθητος, ὥς παρὰ βασιλέως ἐπιστολὰς ἀπαιτεῖν, Δ. Κυδώνης, 383, 4 - 5. — Οὐκ ἂν εἴην δίκαιος ἐπιστολὴν ἀπαιτεῖν βεβαιώσουσαν τὰ πολλάκις μὲν εἰρημένα παρὰ σοῦ, Ὁ αὐτός, 391, 55 - 56. — Τὴν ἐπιστολὴν ἀπαιτοῦντος, Μ. Καλέκας, 3, 1. — Καὶ τὰς σὰς ἀπαιτοῦμεν ἐπιστολὰς, ὥσπερ ἄλλοι τῶν ἐκειθεν τοῦ παντός ἄξιον δῶρον, Βησσαρίων, ἐπιστ. 10 (Mohler, σ. 434, 2 - 3).

ἀποβλέπω : Ὅταν εἰς τὰς σὰς ἐπιστολὰς ἀποβλέψω, Δ. Κυδώνης, 284, 4 - 5.

ἀποδίδωμι (τὸ γραμμάτιον, ἐπιδίδειν τὰς ἐπιστολὰς, πρβλ. καὶ δίδωμι) : Ἀποδοθήναι τὸ γραμμάτιον δίκαιον, Συνέσιος, ἐπιστ. 129, *EG*, σ. 716. — Τὸ χρέος γράμμασιν ἀποδίδωμι, Μ. Καλέκας, 29, 15 - 16. — Θᾶττον δὲ τοῖς πρὸς οὐδς γράφονται (τὰς ἐπιστολὰς) ἀποδιδόναι, Δ. Κυδώνης, 285, 5 - 6.

ἀποκομίζω, ἀποκομίζομαι (τὸ γραμμάτιον, ἐπὶ ἐπιδόσεως ἐπιστολῶν) : Πολ-
λάκις ἠγανάκτησα κατὰ τῶν ἀποκομιζόντων μοι γράμματα τῆς
ἱερᾶς σου ψυχῆς... , Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 93 (Σάθας, σ. 337). — Περὶ
τῶν ἀποκομιζόντων σοι τὸ παρὸν ἡμῶν γραμμάτιον· οὗτοι γὰρ
φίλοι εἰσὶ καὶ γνωστοὶ ἡμῶν, ἐμπορίαν μετιόντες καὶ τὸ ζῆν ἐξ αὐτῆς
ποριζόμενοι, Ἀνώνυμος, *EB* IX, 34, 6 - 8. — Οὐκ οἶδα δέ, τίς ἐστὶν ὁ
Θηβαῖος ὁ τοῦτο (τὸ γράμμα) μέλλον ἀποκομίζειν σοι ἢ πόσῳ
καὶ ποίῳ καιρῷ, Ἰω. Τζέτζης ἐπιστ. ρβ' (Pressel, σ. 91).

ἀποκρίνομαι : Τοῖς ἡμῶν ἀποκρίναμένῳ γράμμασιν, Γ. Σχολλά-
ριος, *Oeuvres Complètes*, IV, 418, 15. — Τοῖς σοῖς ἀποκρίνα-
σθαι γράμμασιν, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, 420, 27.

ἀπολαμβάνω (δέχομαι) : Ἀπέλαβόν σου τὰ γράμματα, Μιχαὴλ Χωνιά-
της, τ. Β', 371, 4 (Λάμπρος). — Ἐοικας δὲ μὴ πάντα (τὰ γράμματα)
ἀπολαβεῖν, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ιβ', 1.

ἀπολαύω : Καὶ τῆς μὲν ἐπιστολῆς ἀπόλαυε μόνος, ἐπειδὴ σοι τοῦτο δο-
κεῖ, Δ. Κυδώνης, 290, 7.

ἀποπληρῶ : Καὶ ἀπούσῃ μὴ ἀπολιμπάνεσθαι, ἀλλὰ γράμμασιν ἀποπλη-
ροῦν τὸ ἐνδόν, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 297, *Lettres* III, σ. 172.

ἀποσκευάζομαι (γράμματα· λύω, ἀνοίγω) : Δεξάμενοι τὰ γράμματα ἀπε-
σκευάσμεθα, μάλιστα μαθόντες, εἰ καὶ μὴ διὰ τοῦ γράμματος,
ἀλλὰ τῇ τοῦ κομίσαντος αὐτὰ γλώσσῃ, Συμεὼν Μάγιστρος, *EB* II,
44, 4 - 5.

ἀποστέλλω (ἐπιστολὰς) : Εἴτα σὺν ταύτῃ (τῇ ἐπιστολῇ) καὶ ἄλλας τρεῖς
ἀποστέιλας, Μ. Καλέκας, 8, 19 - 20.

ἀποστηθίζω (γράμματα, μαθάνω τὸ περιεχόμενον τῶν ἀπὸ στήθους) :
Καὶ αὐτοὶ (οἱ παραλήπται) ἀποστηθίζοντες πρῶτοι τοῖς ἰδίοις

δελτίοις ἐνέγραφον, Ἰωσήφ Βρυέννιος, ἐπιστ. κε' (Βούλγαρις, Γ', σ. 181).
ἀποσχεδιάζω : Ἀποσχεδίασαι μόλις αὐτὴν (τὴν ἐπιστολὴν) ἡδονήθην,

Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. οβ' (Pressel, σ. 65).

ἀποτίνω : Οὐδὲ γὰρ διὰ βίον ἐπιστέλλοντες ποσοστὸν τοῦ σοῦ γράμματος
 ἀποτίσομεν, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ιζ', 2.

ἄπτομαι : Μέλλον γραμμάτων ἄπτεσθαι, Δ. Κυδώνης, 282, 4.

ἀφικνούμαι : Ἀφίκετο ἡμῖν γράμματα τῆς σῆς θεοφιλείας, Φώτιος, ἐπιστ.

84 (Βαλέττας, σ. 411). — Τῶν τῆς σῆς βασιλείας γραμμάτων ἀφικόμενων, Μ. Πλανοῦδης, ἐπιστ. β' (Μ. Treu, σ. 4).

βάλλω (τοῖς γράμμασιν, ὡς τὸ νεοελλην. «βομβαρδίζω μὲ γράμματα») :
 Ὁ μὲν ἐκ τοῦ Πόντου, σὺ δὲ ἀπὸ Καππαδοκίας τοῖς γράμμασι βάλλοντες, Γρηγόριος Νύσσης, XI, 3 (Pasquali).

γράφω (ἐπιστολάς, ἐπιστέλλω πρβλ. ἀντιγράφω, προγράφω) : Τεκμήριον δὲ
 μὴ ποιοῦ τῆς εὐνοίας τὸ γράφειν, Ἰουλιανός, ἐπιστ. 40 (Bidez, σ. 64).

— Ταῦτα δακρύνον αἵματι ἔγραψα, Φώτιος, ἐπιστ. 159 (πρὸς Βάρδαν),

(Βαλέττας, σ. 411). — Τὸ διὰ μακροῦ (= ἐκτενῶς) γράφειν ἡμῖν
 κενώλυνται, Ἀνώνυμος, ΕΕΒΣ ΚΖ', 1957, 206, 1928. — Ὁρᾷς πῶς ἀπλᾶ

γράφω, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρμς' (PG, 111, 373 A). — Τοῖς

γεγραμμένοις ὀφθητι ἐπακολονθῶν, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ρξγ' (αὐτόθι,
 391 B). — Κωλύομαι πυκνότερως (= συχνότερον) γράφειν, Ἰωάννης

Λατρινὸς EB IV, 6, 7. — Οἱ πρὸς χάριν γράφοντες ἢ λέγοντες ἐπι-

σκοτοῦσι τὰς διανοίας, Μιχαὴλ Χωνιάτης, Β', 373, 6. — Τὸ γράφειν

συνεχέστερον καὶ τὸ ὑπομινύσκειν διηνεκῶς εὐπρεπές, Ὁ αὐτός, Β',

373, 20 - 21. — Ὑπεσχόμεν γὰρ ἐξ ὑμῶν ἀνακομιζόμενος γράφειν,

γέγραφα δὲ οὐδὲν πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, Μ. Πλανοῦδης, ἐπιστ. μγ'

(Μ. Treu, σ. 62). — Κάπειδάν ἀφορμῆς δράξωμαι τοῦ πρὸς ὑμᾶς γρά-

φειν..., Ὁ αὐτός, ἐπιστ. με' (αὐτόθι, σ. 64). — Γράφειν με (ἢ

γραφὴς) διανίστην, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. νγ' (αὐτόθι, σ. 70). — Ὡφθην τῷ

γράφειν ἐπαγγειλαμένῳ καὶ νῦν ἐπιστολὴν ἔλαβον..., Ὁ αὐτός,

ἐπιστ. νθ' (αὐτόθι, σ. 74). — Ὡς παρὼν παρόντι δῆθεν προσδιαλεγόμε-

νον τοῦ γράφοντος, Ἰωσήφ Βρυέννιος (Βούλγαρις, Γ', σ. 137). —

Ἐτίθουν (τὰς λαμβανομένας ἐπιστολάς) γράφοντες εἰς βιβλίον,

Ὁ αὐτός, αὐτόθι, σ. 181. — Πολλῷ τῶν προτέρων βραχύτερα γέγραφα,

Δημήτριος, παρὰ Dagrouzès, RÉB XXII, 1964, σ. 91, στ. 5.

δάκνομαι : Οἰδά σε δηχθῆσόμενον ὑπὸ τῆς ἐπιστολῆς, Δ. Κυδώνης

207, 4.

δεξιόυμαι : Ἀλλοτε μὲν ἄλλοι συνήθεις (= φίλοι) συχνοῖς ἡμᾶς δεξιόυν-
 ται γράμμασιν, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ια', 1.

δέομαι : Εἴ γε τοσοῦτος ἀνὴρ τῶν ἡμετέρων δεῖται γραμμάτων, Γρηγό-
 ριος Ναζιανζηνός, 185, 2 (Gallay).

δέχομαι : *Πάλαι δεξάμενος τὰ παρὰ τῆς ἀγάπης σου γράμματα*, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 245, *Lettres III*, σ. 83. — *Μὴ δεξάμενοι γράμμα παρὰ σοῦ, αὐτοὶ γράφομεν*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. λ' (PG, 111, 185 D). — *Εἰς συγγνώμην δοῦναι τὸ μὴ δέξασθαι γράμμα*, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. νβ' (PG, 111, 243 B). — *Εἰ γράφεις μὴ γράμμα δεχόμενος πρότερον*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ιγ', 1. — (Ἀντίγραφα, γραφήν) : *Ἀντίγραφα* (= ἀπάντησιν) *δέχεσθαι*, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 93, 1-2. — *Σὺ δὲ τὴν γραφὴν δεχόμενος*, Φιλητὸς Συναδηνός, EB VI, 7-8. — *Καὶ γραφὴν βασιλείον οὐδαμῶς ἐγένετο ἡμῖν δέξασθαι*, Γ. Χιονιάδης, ἐπιστ. ε', 11-12 (Παπαδόπουλος, σ. 193). — *Μετάγραφε πρῶτον ταῦτα ἅμα τῷ δέξασθαι*, Ἰωσήφ Βρυέννιος, ἐπιστ. κε' (Βούλγαρις Γ', σ. 181).

δηλοποιῶ (δηλὰ ποιῶ) : *Ταῦτά σοι ὡς ἐν γράμματι δηλὰ ποιοῦμεν*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρξ' (PG, 111, 389 A).

διαδίδωμι : (*Εἰς τις Εὐστάθιος*) *γράμματα διαδοῦς*, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 226, *Lettres III*, σ. 26.

διακομίζω (μεταφέρω, γράμμα) : *Σὺν γράμμα διακεκόμικεν*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ρξθ', 2. — *Καὶ γὰρ ἂν (γράμματα) ἐδεξάμην, εἰ μὴ προῦλαβεν ἡ τοῦ μοναχοῦ τοῦ διακομίσαντος ἔξοδος, τὸν ὑπογραμμάτεα βραδύνοντα*, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. οε' (M. Treu, σ. 94). — *Ἐπειδὴν εὐπορῶμεν διακομίζοντες γράμματα*, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ιζ' (αὐτόθι, σ. 124).

διαλέγομαι : *Ἀπὸς τοὺς θεοστεφεῖς ἡμῶν βασιλεῖς γλώσση προσφθέγγομαι, ταῦτα καὶ σοὶ τῷ γράμματι διαλέγομαι*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. κς' (PG, 111, 169 C).

διανιστῶ (πρὸς τὸ γράφειν, προτρέπω πρὸς ἀλληλογραφίαν) : *Πρὸς τὸ γράφειν διανιστᾶν*, Ἀνώνυμος, EB IX, 45, 1.

διατέμπω (ἐπιστολήν) : *Τὸ διαπεμφθὲν πρὸς ἡμᾶς γράμμα*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρκα' (PG, 111, 340 A). — *Τὸ παρὸν σοὶ διεπέμψαμεν γράμμα*, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ρλζ' (αὐτόθι, 361 B). — *Ἐγὼ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος... μεμνημένος οὐδὲ νῦν... διαπέμπων ἐπιστολὰς ταύτης ἐπελαθόμην*, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. πγ' (M. Treu, σ. 105).

διασαφῶ (ξεκαθαρίζω) : *Τοιαῦτα δὲ τὰ παρὰ σοῦ γράμματα διεσάφει*, Μ. Καλέκας, 30, 23.

διαχαράττω (ἐπιστολήν, γράφω) : *Ταύτην σοὶ τὴν ἐπιστολήν διεχάραξα*, Γρηγόριος Νύσσης, XX, 1 (Pasquali). — *Ὡς ζῶ δηλώσω ταυτὶ διεχάραξα*, Λέων Συνάδων, EB III, 37, 10.

διδάσκομαι : *Ἐπιθυμῶ καὶ δι' ἐπιστολῶν ἡμετέρων διδάσκεσθαι*, Δ. Κυδωνής, 278, 11.

δίδωμι (τὴν ἐπιστολήν, ἐπιδίδω τὸ γράμμα εἰς τὸν παραλήπτην. Πρβλ.

διαδίδωμι, ἐπιδίδωμι) : Καὶ τῷ ἀδελφῷ τούτῳ τὴν ἐπιστολὴν ἔδωκα, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 179, *Lettres* III, σ. 152. — Ποιμένιος οὗτος ὁ τὴν ἐπιστολὴν σοι διδούς, Συνέσιος, ἐπιστ. 135, *EG*, σ. 722. — Πρὸ τοῦ εἰς χεῖρας αὐτὰ δοῦναι τοῦ διακομιστοῦ, Ἰωσήφ Βρυέννιος, ἐπιστ. κε' (Βούλγαρις Γ', σ. 180 - 181). — (Ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἀλληλογραφεῖν, πέμπειν ἐπιστολάς) : Ἀλλήλους τέρπειν γράμματα διδοῦσι καὶ δεχομένοις, Δ. Κυδώνης, 201, 8.

ἐχαράττω (διὰ τῆς γραφίδος, γράφω) : Καὶ πάλιν γραφὴν ἐχαράττω τῇ ἀθθεντία σου, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. οδ' (*Pressel*, σ. 66). — Ἥθελον μὲν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐχαράττειν σοι γράμματα, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ιδ', 1 (βλ. καὶ χαράττω). — Τούτῳ τῷ τρόπῳ τῷ μέλανι χάρτην οὐκ ἐχαράττομεν, Θ. Λάσκαρις, ἐπιστ. 52, 8 - 9 (*Festa*).

ἐγχειρίζω, ἐγχειρίζομαι (γράμματα) : Τὴν ἐπιστολὴν ἐγχειρίζειν (= παρὰδίδειν εἰς χεῖρας), Δ. Κυδώνης, 318, 28. — Τὸν ἐγχειρίζοντά σοι τὴν ἐπιστολὴν, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 137, 1 (*Gallay*). — Ἐνεχειρίσθη μοι γραφὴ πατρικὴ, Θεόδωρος Λάσκαρις 13, 1 (*Festa*). — Ἐγὼ δὲ ταύτην ἐγχειρίσθεις ἐχώρην... ὅτι πατρικὴν ἐδεξάμην γραφὴν, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, 18, 6 - 7. — Τὰ τῆς σῆς βασιλείας ἐνεχερίσειε γράμματα, Γ. Σχολάριος, *Oeuvres Complètes*, IV, 417, 5 - 6.

ἐκδέχομαι (βλ. δέχομαι) : Οὕτως ἐκδέξαιο τὰ τοῦ γράμματος, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ροδ', 13.

ἐκπέμπω : Ἡμέτερα ἐξεπέμφθη γράμματα, τοῦτο μὲν παράκλησιν, τοῦτο δὲ καὶ ἐπιτίμησιν ἔχοντα, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρκγ' (*PG*, 111, 341 B). — Ἐντυχόντες... καὶ τοῖς ἄλλοις γράμμασιν ὅσα πρὸς ἡμᾶς, ἐξεπέμφθη παρὰ τῶν οἰκητόρων τῆς αὐτόθι γῆς, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. πδ' (*PG*, 111, 289 B).

ἐκτείνω (ἐπιστολὴν, γράφω διὰ μακρῶν) : Ἐβουλόμεν τὸ γράμμα ἐκτείνειν, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρν' (*PG*, 111, 377 C). — Τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην ἐξέτεινας, Μ. Καλέκας, 21, 30 - 31.

ἐκτίθημι (γράμμα, ἐπὶ ἐγγράφου) : Ν. Οἰκονομίδης, *Actes de Dionsysiou*, 1968, 23, 29 - 30.

ἐκφέρω : Ἀξίαν καὶ τοῦ χρόνον καὶ τοῦ φίλτρον... ἐξήνεγκας τὴν ἐπιστολὴν, Μ. Κυδώνης, 183, 3 - 4.

ἐκφωνῶ (ἐπιστολίδιον, ὑπαγορεύω γράμμα) : Ἐπιστολίδιον ἡμῖν (= ὑφ' ἡμῶν) ἐκπεφώνηται, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 199, *Lettres* II, σ. 158.

ἐμπίπλημι (γεμίζω, ἐπὶ γραμμάτων πληθύς) : Τῶν σῶν ἐπιστολῶν ἐνέπλησε τὴν Πόλιν ἡμῶν ὁ Φιαλίτης ἐλθών, Δημ. Κυδώνης, 253, 4 - 5.

ἐμπιστεύομαι (γράμματα γραμματοκομιστῇ) : Εἰ βούλοίτο τις πρὸς τὰ αὐτόθι ἀποδημεῖν οἷος ἐμπιστευθῇναι πρὸς σέ γράμματα, Συμεὼν Μάγιστρος, *EB* II, 89, 4 - 5.

ἐμφανίζω (ἐπιστολήν) : *Περὶ τοῦ ἐμὴν ἐπιστολὴν τὴν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ἐμφανίσαι σε τῷ αὐτοῦ κράτει οὐκ ἀνάγκη λέγειν...*, Μ. Πλανουδης, ἐπιστ. η' (M. Treu, σ. 16).

ἐναποτίθηνι : *Ἐναπετέθη ταῖς ἡμετέραις χερσὶ τὸ γράμμα*, Ἀνώνυμος, ΕΕΒΣ ΚΖ', 1957, 207, 1946.

ἐνίστημι (ἐπὶ ἐπιστολῆς, ἀντιτάσσω) : *Εἰ τὸ γράμμα προτενές ἐνεστήσω καθ' ἡμῶν...*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. γ', 1.

ἐνσημαίνω (τῷ γράμματι, γνωστοποιῶ διὰ τοῦ γράμματος) : *Τοῦτο μόνον ἐνσημαίνομέν σοι τῷ γράμματι*, Ἀνώνυμος, ΕΕΒΣ ΚΖ', 1957, 157, 149.

ἐντυγχάνω (γράμμασί τινος) : *Τῷ γράμματί σου, τέκνον ἡμῶν, ἐντυχόντες, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις γράμμασιν...*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. πδ' (PG, 111, 289 B). — *Τοῖς χρόσοις σου γράμμασιν ἐντυχόντες...*, Ἀνώνυμος, ΕΕΒΣ ΚΖ', 1957, 188, 1283. — *Καὶ πρὶν σου τοῖς γράμμασιν ἐντυχεῖν* (= πρὶν νὰ πέσουν αἱ ἐπιστολαὶ σου εἰς τὰ χέρια μου), Μ. Καλέκας, 13, 1. — *Ἀν τοῖς παρ' ἀλλήλων γράμμασιν ἐντυγχάνωσι*, Ὁ αὐτός, 22, 6-7. — *Πολλοῖς ἄχρει τοῦδε τοῖς παρ' ἡμῶν γράμμασιν ἐντυχόντα*, Ὁ αὐτός, 24, 1.

ἐξανελίττω : *Ἐνθουσιῶ καὶ ἐπιθειάζω τὴν σὴν ἐξανελίττων γραφὴν*, Θ. Πρόδρομος, Byz. - bulg. I, 287, 9.

ἐξαποστέλλω : *Αὐτὰ ἐκεῖνα...*, *ἐξαπεστείλαμεν γράμματα*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. νγ' (PG, 111, 249 C).

ἐξελέγχομαι (πιστὸς ἢ ἄπιστος φίλος διὰ τῶν γραμμάτων) : *Τοῖς γράμμασιν ὁποῖός τις εἶην ἐξελεγχθεῖς*, Μ. Καλέκας, 3, 30.

ἐξιςάζω (τῷ πρωτοτύπῳ ἐπὶ ἀκριβοῦς ἀντιγραφῆς) : *Τὸ παρὸν ἀντιβληθὲν καὶ εὖρεθὲν κατὰ πάντα ἐξιςάζειν τῷ πρωτοτύπῳ*, Ν. Οἰκονομίδη, Actes de Dionysiou 22, 29. — *Νυνὶ δὲ τὸ σὸν ἐπελθόντες γράμμα*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρκθ' (PG, 111, 348 D). — *Ἐπιήλθομεν τὴν γραφὴν σου καὶ ἠδφοράνημεν*, Μ. Ψελλός, ἐπιστ. 109 (Σάθας, σ. 353).

ἐπειμι (ἐπέρχομαι - ἀναγινώσκω τὴν γραφὴν) : *Δίς σου τὴν γραφὴν ἐπιήλθορον καὶ τί οὐκ ἐθαύμασα*, Μιχ. Ψελλός, Scripta Minora II, 4, 22-3. — *Αὐτόν σε ὁρᾶν καὶ ἀκούειν ἐδόκουν, ἐπιών σου τὰ γράμματα*, Δ. Κυδωνης, 164, 3. — *Τοῦτο (τὸ γράμμα) ἐπελθὼν οὐ τὸν τυχόντα δέεστην ἀγῶνα ζητῶν εὐρηκέναι τὸν γεγραφότα*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ρβ'.

ἐπέχω (γράμματα πέμπειν) : *Γράμματα πέμπειν καθ' ἡμέραν ἐπεῖχον ἐμάντον*, Μ. Πλανουδης, ἐπιστ. ια' (M. Treu, σ. 19).

ἐπιγάνυμαι (χαίρω) : *Οὐχ ὡς ψελλίσμασι παιδικοῖς τοῖς σοῖς ἐπιγανύμεθα γράμμασιν*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ρμγ', 1.

ἐπιδίδωμι (ἐπὶ γραμματοκομιστοῦ) : *Ἐρώτησον τὸν τὰ γράμματα ἐπιδι-*

δόντα... Λέων Συνάδων, EB III, 2, 21 - 22. — *Εἴ τι δεῖ παντὶ τῷ αἰτοῦντι διδόναι, καὶ τῷδε τὴν ἐπιστολὴν αἰτοῦντι ἐπιδεδώκαμεν*, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ξγ' (Μ. Treu, σ. 77).

ἐπικομίζω, ἐπικομίζομαι (ἐπὶ μεταφορᾷ γραμμάτων διὰ τῶν γραμματοφόρων) : Ὁ τὸ γράμμα ἡμῶν ἐπικομιζόμενος, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ριθ' (PG, 111, 337 C). — *Εἰς τὸ παραστήσαι τοὺς ἐπικομιζομένους τὸ γράμμα*, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ρνβ' (αὐτόθι, 380 C). — Ἐξήτήσατο (γρ. ἐξητήσατο) γραμμάτων ἡμῶν πρὸς τὴν σὴν ἐπισκομίσασθαι σύνεσιν, Συμεὼν Μάγιστρος, EB II, 43, 4. — *Διὰ τὸ μὴ ἐπιτογᾶνεν ῥαδίως τῶν ἐπικομιζόντων τὰ γράμματα* (= ταχυδρόμων), Μιχαὴλ Χωνιάτης, Β', 371, 1.

ἐπισκέπτομαι (ἐπιστολὴν, μελετῶ) : Φιλοσοφώτερον τὴν ἡμετέραν ἐπισκεψεται ἐπιστολὴν, Θ. Λάσκαρις, 6, 41 (Festa). — *Συχνοῖς ἐπισκεπτόμενος γράμμασι* (= ἀλληλογραφῶν συχνά), Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. η' (Μ. Treu, σ. 15).

ἐπιστέλλω (ἀλληλογραφῶ, βλ. στέλλω) : Οὐ γὰρ εὐποροῦμεν δι' ὧν ἐπιστελοῦμεν... ἐν ἀγρῷ πόρῳ πον τῆς μονῆς διατρέβοντες, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 133, 1 (Gallay). — *Ἐπιστελῶ καὶ τοῦτο τολμήσω*, Λέων Συνάδων, EB III, 15, 2. — *Καὶ πολλάκις ἢ ὀλίγακις ἐπιστέλλας*, Μιχαὴλ Χωνιάτης Β' 371, 18. — *Καὶ (ἡ νόσος) ἐπιστέλλειν* (με) οὐ συνεχώρει, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. β' (Μ. Treu, σ. 4). — *Οὔτε τοῦ ἐπιστέλλειν ἀφέξομαι*, Μ. Καλέκας, 3, 37. — *Πρὸς δὲ τοσοῦτον μέγεθος ἀνδρὸς ἐπιστέλλειν τολμᾶν*, Ὁ αὐτός, 4, 48 - 49. — *Μακρὰ ἐπιστέλλειν*, Ὁ αὐτός, 15, 5. — *Τὸ γὰρ ἐπιστέλλειν προσδιάλεξις τις οἷόν ἐστι καὶ συλλαλιά, ὥς παρὼν παρόντι, δῆθεν προσδιαλεγόμενον τῷ ἀπύοντι τοῦ γράφοντος*, Ἰωσήφ Βρυέννιος, ἐπιστ. ε' (Βούλγαρις Γ', σ. 137).

ἐπιστολογραφῶ (γράφω ἐπιστολὴν ἢ ὑπὸ τύπον ἐπιστολῆς) : Τῆς σεπτῆς αὐτῆς ἐπιστολογραφῆθείσης καταφορικῶ τῷ σχήματι ὁμιλίας, Γεώργιος Βαρδάνης, EEBΣ ΛΓ', 1964, 111, 209 - 210.

ἐπιχειρῶ : Ἐπιχειρῶ μέν τι γράφειν (ἐπιστολὴν), οὐκ ἐῶμαι δὲ προχωρεῖν, Δ. Κυδώνης, 299, 5 - 6.

ἔρχομαι : (ἐπὶ ἀφίξεως γραμμάτων) : Ἐλθεῖν μοι παρὰ σοῦ τοιαύτην ἐπιστολὴν ἐβουλόμην, Μ. Καλέκας, 27, 1 - 2. Ἐπὶ γραφῆς ἐπιστολῆς : Ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γράφειν, ἵνα καταξιώσης με καταλαβεῖν, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 178, Lettres III, σ. 151.

ἐρῶ : Καὶ ὁ δοκῶν μὲν σὼν γραμμάτων ἐρᾶν (= ἐπιθυμεῖν), Δ. Κυδώνης, 391, 47 - 49.

εὐαγγελίζομαι (ἐπὶ ἐπιστολῶν κομιζουσῶν εἰδήσεις) : (Τὰ γράμματα) τὴν σὴν ὑγείαν εὐηγγελίζοντο, Μιχαὴλ Χωνιάτης, Β', 371, 6.

εὐφραίνω (διὰ τῶν ἐπιστολῶν) : Ἐπεὶ καὶ οἷς ἐπέστειλας τὰ μέγιστα εὐφρανᾶς, Μ. Καλέκας, 13, 52. — Μακροαῖς εὐφραίνειεις ἐπιστολαῖς, Βησσαρίων, ἐπιστ. 1 (Mohler, σ. 416, 3). — Ἡμᾶς εὐφραίνειεις κάλλιε γραμμάτων, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 8 (αὐτόθι, σ. 431, 10).

ἐφορῶ (λαμβάνω γνῶσιν, ὑπ' ὄψιν, ἐπὶ ἐπιστολῆς) : Ἀρ' ἐπόψεται καὶ γράμμα ἡμέτερον... ὁ... ἐπὶ τοῦ κανικλείου, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. οε', 1.

ἔχω (κατέχω γράμμα εἰς χεῖρας μου) : Ἦδη γὰρ ἔχειν σε πείθομαι τὴν ἐπιστολήν, Δ. Κυδωνῆς, 394, 4-5.

ζητῶ : Ζητεῖς, ὦ φίλη ψυχή, παρ' ἡμῶν γράμματα, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ροζ', 1.

ἥδομαι : Ἦσθην τοῖς γράμμασι, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 172, 1 (Gallay). — Ἦσθην σου δεξάμενος τὴν ἐπιστολήν, Μ. Καλέκας, 55, 1.

ἦκω (ἐπὶ γραμμάτων) : «Νῦν δὲ ἦκουσιν ἡ μετ' οὐ πάνν μακρόν ἡ ξοῦσι», λέγων, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ια' (Μ. Treu, σ. 19). Βλ. καὶ ἔρχομαι.

ἴστημι (ἐπιστολήν) (= σταματῶ νὰ συνθέτω, νὰ γράφω γράμμα) : Μέχρ' αὐτοῦ στήσαι τὴν ἐπιστολήν ἐβουλόμην, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 103, 3 (Gallay). — Νυνὶ δ' ἂν μὴ τὴν ἐπιστολήν ἐνταυθοῖ στήσω..., Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ογ' (Μ. Treu, σ. 28). — Ἐγώ τε τὴν ἐπιστολήν ἴστημι, Ὁ αὐτός, αὐτόθι.

κατακοσμῶ (ἐπὶ ἐπιστολῆς) : Γραφὴν κατεκόσμησας, Μιχαὴλ Χωνιάτης, Β', 370, 19-20.

καταλαμβάνω (ἐπὶ ἐπιστολῆς, φθάνω λαμβάνω, ὅπερ βλέπε) : Καταλαβόντα γράμματα, Συμεὼν Μάγιστρος, ΕΒ II, 20, 14. — Ἐπεὶ δὲ κατέλαβεν ἡ ἐπιστολή, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, II, 89, 12.

καταπιστεύω (ἐπιστολὰς ἐμπιστεύομαι εἰς γραμματοκομιστήν) : Οὐκ ἐγὼ ἀλλ' οἱ διακομισταὶ αἴτιοι, ἵνα μὴ εἴπω τὸν αὐτοῖς ταῦτα καταπιστεύοντα, Ἰωάννης Λατρινός, ΕΒ IV, 5, 4-5.

κατασκευάζω : Σπανίας ἡμῖν τὰς πρὸς τὴν σὴν τιμότητα κατασκευάζει ἐπιστολὰς τὸ σπάνιον τῶν αὐτόθι ἀποκρισεων, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 317, Lettres III, σ. 190.

κατασπάζομαι (διὰ τῆς ἐπιστολῆς) : Κατασπάζομαι τὸν ἐμὸν ἀδελφόν, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. νβ' (Pressel, σ. 44).

κατασύρομαι (ἐπὶ ἐπιστολῆς, καταπίπτω) : (Ἡ γραφὴ) πρὸς τὸ ταπεινὸν κατεσύρετο, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. ος' (Pressel, σ. 69).

κινεῖσθαι (πρὸς τὸ γράφειν ἐπιστολὰς) : Κίνησον αὐθις ἡμῖν τὴν γραφίδα (= γράψον !), Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 176, 3 (Gallay). — Ὑφ' ὧν καὶ νῦν πρὸς τὰς ἐπιστολὰς ἐκινῆθην, Μ. Καλέκας, 20, 49-50.

κομίζω - κομίζομαι (καὶ ἀποκομίζω, ὅπερ βλέπε, ἐπὶ ἐπιστολῶν) : Τοῦ τοῦ γράμμα κομίζοντος, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρζγ' (PG, 111,

391 B). — *Κομίσαι γράμματα ἡμέτερα πρὸς σέ, Συμεὼν Μάγιστρος*, EB II, 42, 8. — *Ὁ τὸ γράμμα κομιζόμενος τοῦτο*, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, II, 40, 5. — *Τὴν σύστασιν ἐκομίσάμην*, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, II, 24, 11 - 12. — *Καὶ κομίξειν δὲ τὰς ἐπιστολάς οὐκέτι κύριοι ἐσμέν*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, Β', 373, 3 - 4. — *Ὁ κομίζων σοι τὰ γράμματα στρατιώτης ἐστί*, Δ. Κυδώνης, 231, 4. — *Πολλὰς ἐπιστολάς ἐκομίζων*, Μ. Καλέκας, 25, 2. — *Ὡν εἷς ἐστι καὶ ὁ τὴν ἐπιστολὴν κομίζων*, Ὁ αὐτός, 47, 7 - 8.

κοσμῶ (ἐπιστολῇν) : *Οὕτω πάντα καλὰ τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἦν, ὥς ταῦτά τε καὶ ἕτερά μοι μακροῦ πλείων τούτων διδόναι λέγειν, εἰ μή πως ἐπιστολὴν κοσμεῖν μέλλων τοῦ τῆς ἐπιστολῆς αὐτὸς ἐξέπιπτον μέτρον*, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ξη' (M. Treu, σ. 85).

κολῶ (τὰς ἐπιστολάς, τὴν ἄφιξιν, παραλαβὴν αὐτῶν) : *Δεδοίκαμεν γὰρ μὴ τι τῶν ἀδοκίμων ἐπελθὼν κενώλυνε τὰς ἐπιστολάς*, Μ. Καλέκας 48, 38.

λαλῶ (ἐπὶ τοῦ γράφειν) : *Ααλήσω δὲ σὺ κομπῶδη τινὰ καὶ κομπῶδη, Ἀνώνυμος*, EB IX, 45, 7 - 9. (Πρβλ. λέγω, οὐχὶ ἐπὶ προφορικοῦ λόγου ἢ σκέψεως).

λαμβάνω (γράμματα) : *Οὐ τῷ βούλεσθαι πρότερος γράμματα σὰ λαβεῖν ἐσιώπων*, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ξη' (M. Treu, σ. 85).

λαμβάνομαι (ἐπιτυγχάνω) : *Ααβόμενος τοῖνον τοῦ γράμματα δυναμένου κομίζειν* (γραμματοφόρου), Κυδώνης, 288, 4 - 5.

λέγω (= γράφω) : *Πλείονά με λέγειν ὠρημμένον τὸ μέτρον ἐπέχει τῆς ἐπιστολῆς*, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 160, Lettres II, 92, 17 - 18. — *Ταῦτα... προοιμιαζόμενον λέγει τὸ γράμμα*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρθ' (PG, 111, 364 B). — *Ἀπερ αἱ παρ' ὁμῶν ἐπιστολαὶ λέγονσι* (= περιλαμβάνουν), Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ρζ' (M. Treu, σ. 142).

λύω (τὴν ἐπιστολὴν τῆς σφραγίδος) : *Ἐδοξε λύειν τὰ γράμματα τῆς τιμότητός σου κομισθέντα*, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 258, Lettres III, σ. 100. — *Ὡς δέ τις ἐλθὼν τὴν παρ' ὁμῶν ἐπιστολὴν ἐπεδίδον, πρῶτον μὲν πρὶν λῦσαι, πολλάκις τὴν ἐπιστολὴν ἡσπαζόμεν*, Προκόπιος Γαζαῖος, ἐπιστ. 51, EG, σ. 30. — *Ἀμα τῷ τὴν σφραγίδα λῦσαι καὶ ἅμα ἀρξασθαι καὶ πρὸ τοῦ διελθεῖν ἑτερόν τι τῆς ἐπιστολῆς* (ἀπολύσεις), Λέων Συνάδων, EB III, 39, 4 - 5.

μένω : *Μενόουσιν αἱ ἐπιστολαὶ τὰς σὰς ἀρετὰς πανταχοῦ τῶν Ἑλλήνων κηρύττουσαι. νῦν μὲν γὰρ παρ' ἐμοὶ καὶ σοὶ μόνοις ἀνέκδοτοι μένουσιν*, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ριθ' (M. Treu, σ. 172).

μεταγράφω (τὰ γράμματα, καταχωρίζω ταῦτα εἰς βιβλίον) : *Μεταγράφει ταῦτα πρῶτον, ἅμα τῷ δέξασθαι*, Ἰωσήφ Βρυέννιος, ἐπιστ. κε' (Βούλγαρις, Γ', σ. 182).

μεταδίδωμι : *Γραμμάτων δὲ ἡμῖν οὐ μετέδωκας τῶν σῶν* (= δὲν μοῦ ἔγραψες), Μιχαὴλ Χωνιάτης, Β', 372, 29.

μετριάζω (καθίσταμαι μέτριος, εὐτελής) : *Οὕτω μὲν ἐμετρίαζεν ἡ γραφή καὶ πρὸς τὸ ταπεινὸν κατεσύρετο*, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. ος' (Pressel, σ. 69).

μυμνήσκομαι (ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς μνημονεύω) : *Ἐν τοῖς πρὸς αὐτόν σου γράμμασιν ἐμνήσθην*, Βησσαρίων, ἐπιστ. 3, 18 (Mohler, σ. 424).

νύττω (ταῖς γραφαῖς, πληγώνω) : *Μηδὲ συνώθει μηδὲ νύττε ἡμᾶς ταῖς γραφαῖς...* ὥσπερ ἀμνήμονας, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. νβ' (Pressel, σ. 44).

ὀκνῶ (γράφειν) : *Οἶμαι, παρὰ τοῦτο γράφειν ὀκνεῖς*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ιε', 2. — *Ἀδικεῖν ὁμολογῶ, μέχρι νῦν ὀκνήσας σοι γράφειν*, Δ. Κυδώνης, 422, 3.

ὀμιλῶ (δι' ἐπιστολῶν) : *Μήτε δι' ἐπιστολῶν ὀμιλήσαντες*, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 242, 1 (Gallay). — *Οὐδεὶς γὰρ κόρος τοῦ διὰ γραμμάτων ὑμῖν ὀμιλεῖν*, Ὁ αὐτός, 170, 1.

ὀρμῶ (γράφειν, ἀρχίζω προθύμως νὰ γράφω) : *Καὶ τοῦτό μοι πολλάκις ὀρμῶντι γράφειν ἐπέσχε τὴν χεῖρα*, Δ. Κυδώνης, 299, 7.

παρεκτείνω (παρ' ἑκτασιν γράφω, πολλά) : *Οἶδα παρεκτείνειν τὰ γράμματα*, Μανουὴλ Παλαιολόγος, Legrand, 71, 291.

παύω : *Τὰς συνεχεῖς πάσας ἐπιστολάς* (= διακόψας τὴν συχνὴν ἀλληλογραφίαν), Δ. Κυδώνης, 429, 4.

πέμπω (γράμματα. Πρβλ. καὶ ἐκπέμπω, διαπέμπω, περιπέμπω) : *Τὸ δὲ πεμφθὲν πρὸς σέ γράμμα*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ἡδ' (PG, 111, 301 A) — *Καὶ τὰ πρῶτα πεμφθέντα σοι παρ' ἐμοῦ γράμματα*, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. δ' (M. Treu, σ. 9). — *Ἄς πρότερον ἐπεπόμενιν ἐπιστολάς*, Δ. Κυδώνης, 396, 5. — *Καὶ μαρτυρεῖ μοι τὰ γράμματα μεθ' ὅσης εὐνοίας πεμπόμενα*, Μ. Καλέκας, 11, 15 - 16. — *Καὶ γράμματα πέμπεις*, Ὁ αὐτός, 55, 6.

περιπέμπω (ἐπιστολάς) : *Συγγράφοντες καὶ περιπέμποντες* (ἐπιστολάς) πάσας ταῖς ἀδελφότησι, Μέγας Βασίλειος ἐπιστ. 226, *Lettres* III, σ. 25.

πιστεύω (γράμμα) : *Ἡ τῶν ἀνδρῶν μοχθηρία, οἷς τὰ πρὸς ἀλλήλους πιστευόμενα γράμματα*, Βησσαρίων, ἐπιστ. 3 (Mohler, σ. 422, 25 - 26).

πληρῶ (τὸ γράμμα = φέρω εἰς πέρας) : *Πληρῶ τοῦτο δὴ τὸ γραμματίον*, Θ. Λάσκαρις, 134, 8 - 9 (Festa).

ποικίλλομαι : *Τὸ σὸν γράμμα... πεποίκιλτο...* ἄλλοις τε καλοῖς ὠραῖσιν, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ρς', 6.

προγράφω (ἔχω γράψει πρὸ τῆς ἐπιστολῆς ἢ νῦν γράφω) : *Ἐκ τῶν συχνῶν γραμμάτων, ὧν προεγράψαμεν, οὐδεμίαν εἰδομεν ὀφέλειαν*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. κθ' (PG, 111, 181 A). — *Γράφω νῦν ἐπὶ πάνιν*,

οἷς προέγραψα, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. λα' (PG, III, 188 D). — Προέγραψα τῇ σῇ λογιότητι... πλὴν βραχεία, τῆς ὥρας κατεπειγούσης· ἔδει γὰρ ἐν πλάτει πολλῶ γράφειν... , Δημήτριος, παρὰ Dagrouzès, Lettres de 1453, RÉB XXII, 1964, σ. 90, 2-4.

προσαγορεύω (χαιρετίζω διὰ τῆς ἐπιστολῆς) : Καὶ ἰδοὺ πρῶτοι διὰ τοῦ γράμματος προσαγορεύομέν σε, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. να' (PG, III, 241 C). — (Τὸ γράμμα) προσαγορεύει καὶ πᾶσι τοῖς ὑπὸ σέ καὶ σὺν σοί, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. μη' (Pressel, σ. 41). — Ὁζκουν ἔκρινα δεῖν μὴδὲ γράμμασί γε προσεῖπεν σου τὴν ἀγιότητα; Μ. Πλανούδης (τῷ Ἀδριανουπόλεως), ἐπιστ. θ' (Μ. Treu, σ. 18). — Ἀλλ' εἰ μὲν ἀνέσσεως ἐγίνωσκον ἀπολαύοντά σε, ... μακροτέροις ἂν προσηγόρευσα γράμμασι, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ρς' (Μ. Treu, σ. 141). — Διὰ γραμμάτων προσαγορεύω, Μ. Καλέκας, 61, 4-5. — Καὶ αὐτός σε διὰ γραμμάτων προσαγορεύω, Ὁ αὐτός, 80, 4.

προσδοκῶ (γράμματα) : Ἐγὼ μὲν γράμματα παρὰ σοῦ προσεδόκων, Δ. Κυδῶνης, 318, 4.

πρόσειμι (= ἐγγὺς εἰμι) : Πρόσιμεν διὰ τῶν γραμμάτων, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 225, 2 (Gallay).

προσκομίζω : Κἂν πολλοὶ ὧσιν οἱ γράμματα παρ' ἡμῶν προσκομίζοντες τῇ τιμότητί σου, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 179, Lettres III, σ. 151.

προσκυνῶ (= χαιρετίζω) : Διὰ τοῦ παρόντος μου γράμματος προσκυνῶ σε καὶ κατασπάζομαι τὸν ἐμὸν ἀδελφόν, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. νβ' (Pressel, σ. 44).

προσλαλῶ (διὰ τῆς ἐπιστολῆς) : Ἡδὺ τὸ προσλαλεῖν τοῖς φίλοις ἐκ μέλανος καὶ διὰ μνήμης ἄγειν ἐκάστοτε, Μιχαὴλ Χωνιάτης, Β', 369, 22-23.

προσομιλῶ (διὰ τῆς ἐπιστολῆς) : Καὶ γράμμασι προσομιλεῖν τῇ ἀγάπῃ ὧσιν, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 226, Lettres III, σ. 23. — Ἐπὶ τὸ δεύτερον ἤκομεν καὶ τῷ γράμματί σοι προσομιλοῦμεν, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρλε' (PG, III, 356 A). — Κωλύομαι πυκνότερως γράφειν καὶ διὰ τῆς γραφῆς προσομιλεῖν τῷ περιποθῆντί μοι, Ἰωάννης Λατρινός, EB IV, 6, 7-8.

προσφέρομαι (γράφω) : Ὁ με καὶ εἰς ἀμύχανον ἀπορίαν συνέκλεισε σκοποῦντα, πῶς ἂν σοι γράφων προσενεχθεῖην, Μ. Πλανούδης ἐπιστ. ιη' (σ. 33).

προσφθέγγομαι (πρβλ. προσαγορεύω) : Διὰ μακροῦ σε προσφθέγγομαι (τὸν Προκόπιον), Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 128, 1 (Gallay).

σκιαγραφῶ : Ἐξεύρομεν τὸ θαροῦσαι τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ καὶ τοῖς γράμμασι σκιαγραφεῖσθαι τὴν παρουσίαν, Γρηγόριος Ναζιανζηνός, 196, 3 (Gallay).

- σοφίζω** (τινὰ δι' ἐπιστολῶν, καθιστῶ σοφώτερον) : Σόφιζε δὲ δι' ἐπιστολῶν, Θεόδωρος Β' Λάσκαρις (πρὸς Νικ. Βλεμμίδην), 1, 47 (Festa).
- σπείρομαι** (διασκορπίζομαι) : Τὰ δὲ γράμματα σπείρεται καὶ παρὰ τοῖς ἐχθίστοις πολλάκις ἀναγινώσκεται, Δ. Κυδώνης, 225, 11 - 12.
- στέλλω** (γράμματα : πρβλ. ἀποστέλλω, ἐπιστέλλω, πέμπω) : Τὰ αὐτόθεν στελλόμενα γράμματα, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ε', 1. — Ἀλλὰ μάτην στείλας τὰς ἐπιστολὰς τῷ πάλιν αὐτὰς εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀνακομισθῆναι... ἵνα στείλω πρὸς ὑμᾶς τοῦτο μὲν γράμματα..., Συνέσιος, ἐπιστ. 129 (EG, σ. 715 - 716).
- στεροῦμαι** : Καὶ ὁ δοκῶν μὲν σὼν γραμμάτων ἐρᾶν, πάλιν δὲ τὸ στέρεσθαι τούτων κούφην ζημίαν ἠγοῦμενος, Δ. Κυδώνης, 391, 47 - 49.
- συγγράφω** : Συγγράφοντες καὶ περιέμποντες ἐπιστολὰς πάσαις ταῖς ἀδελφότησι, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 226, *Lettres* III, σ. 25.
- συνίστημι** (τινὰ διὰ γραμμάτων) : Διὰ τῶνδε συσταθέντες σοι τῶν γραμμάτων, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ιε' (M. Treu, σ. 30).
- συντέμνομαι** (ἐπὶ ἐπιστολῆς) : Συντετμήσθαι δὲ ἄρα καὶ τὸ ἐπιστόλιον ἔδει καὶ... συνεσφιγμένον εἶναι, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ριζ' (M. Treu, σ. 163).
- συντίθημι** (ἐπιστολήν, γράφω, συνθέτω) : Πρὸς γράμμασιν ἐνθεραμμένον ἦν ἡ ἐπιστολὴ καὶ οὕτω συνετέθη, Ἀνώνυμος, ΕΕΒΣ ΚΖ', 1957, 155, 91.
- συνυφαίνω** (ἐπιστολήν, γράφω, συντίθημι) : Τὴν χροσὴν ὄντως καὶ καλὴν συνυφήνας ἐπιστολήν, Βησσαρίων, 418, 12. (Mohler).
- συνωθῶ** (προτρῒπω πιεστικῶς) : Μηδὲ συνώθει μηδὲ νύττε ἡμᾶς ταῖς γραφαῖς, ὥσπερ τινὰς πρὸς φιλίαν κωθροὺς καὶ ἀμνήμονας, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. νβ' (Pressel, σ. 44).
- σφραγίζω** (ἐπιστολήν) : Ἀγάπη ἐσφράγισε ταύτην. Ρωμανός, ὕμνος Ζ', 68 (Α', σ. 160).
- ταμειύομαι** : Ἀλλὰ γὰρ εἰς ἕτερον χρόνον τὰ τῆς εἰρωνείας ταμειυόμενος γράμματα, Βησσαρίων, 419, 3 (Mohler).
- τίθημι** (εἰς βιβλίον ἐπιστολὰς, καταχωρίζω) : Ἐτίθουιν γράφοντες εἰς βιβλίον, Ἰωσήφ Βρυέννιος, ἐπιστ. κε' (Βούλγαρις, Γ', 181).
- τιμῶ** (τινος γράμμα, ἐκτιμῶ τὸ ἀλληλογραφεῖν) : Ὅσον τιμᾷ γράμμα ἐμὸν ἐγὼ πρότερον μὲν οὐκ ᾔδειν, Δ. Κυδώνης, 390, 4.
- τυγχάνω** : Δι' ἐπιστολῆς αἰτοῦντος τυχεῖν, Μ. Καλέκας, 11, 22.
- τυπῶ** (τὸ γράμμα, συντάσσω, διατυπώνω : πρβλ. ἐντυπῶ) : Εὐλογον δὲ... ἀποσταλῆναι τινὰ τὸν κομίζοντα δεύτερα γράμματα, ἅπερ αὐτὸς κέλευσον τυπωθῆναι, Μέγας Βασίλειος, ἐπιστ. 89, *Lettres* I, 193. — Τυπωθήσεται οὖν παρ' ἡμῶν δέσεις, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. 117, *Lettres* II, σ. 22. — Τοῦτο τυπώσας τὸ γράμμα, V. Laurent, *La vie* S. Pierre d'Atroa, 87, 40.

ὑεῖν (= βρέχειν, γράφειν συχνά) : *Πόθεν οὖν... ἡ φιλοτιμία καὶ τὸ τὰς ἐπιστολὰς πόρῳ καθήμενον ὑεῖν*, Δ. Κυδώνης, 97, 19 - 20.

ὑπαγορεύω (ἐπιστολῇν) : *Καὶ γὰρ οὐχ ἥκιστα τούτου χάριν αὐτὴν ὑπηγόρευσα, τοῦ πᾶσι καταφανὲς εἶναι τὸ πρᾶγμα*, Συνέσιος, ἐπιστ. 105 (EG, σ. 705).

ὑπαναγινώσκω (ἐπιστολῇν) : *Καὶ ποτὲ μὲν τὴν πρὸς ἐμέ σου ὑπαναγινώσκω τούτω (τῷ βασιλεῖ) ἐπιστολῇν*, Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 93 (Σάθας, σ. 337). — *Ὑπεροφόμενον καὶ οὐδ' ὑπαναγνώσοντα τυχόν τὸ παρ' ἡμῶν γράμμα, εἰ μὴ καὶ πρὶν ἢ λῦσαι τὸν δεσμόν ὀγκῶδες καὶ παχυλὸν φαίνοιτο*, Μιχαὴλ Χωνιάτης ἐπιστ. ι', 3. — *Γράμμα σὸν δεδεγμεθα καὶ ὑπανέγνωμεν*, Ὁ αὐτός, ἐπιστ. ρζ', 3.

ὑπεαίρω (καθίστημι ὑπερήφανον) : *Ὑπερῆρεν ἡμᾶς ἡ γραφή*, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. ιζ' (Pressel, σ. 70).

ὑπερορῶ : *Ὑπεροψόμενον... τὸ παρ' ἡμῶν γράμμα*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ι', 3.

ὑποσημαίνω : *Ἄ δὲ περὶ τῆς δίκης τῶν μοναχῶν ὑπεσήμαινε τὸ γράμμα*, Νικόλαος Μυστικός, ἐπιστ. ρνγ' (PG, 111, 381 B).

ὑποστέλλω (τὴν γραφὴν, διακόπτω τὴν ἀλληλογραφίαν) : *Ὑπεστειλάμην ἂν τὴν γραφὴν εἰ φανεράν... εἶχον τὴν ἐχθραν*, Ἀνώνυμος, EEBΣ KZ', 1957, 180, 995.

ὑπόσχομαι (γράφειν) : *Ἐγὼ γράφειν τε ὑπεσχόμην καὶ ἰδοὺ γράφω...*, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. νς' (M. Treu, σ. 72). — *Ὅτι μοι γράφειν ὑποσχόμενος ἔπειτ' οὐκ ἠβουλήθης*, Δ. Κυδώνης, 414, 4 - 5.

φείδομαι (= τισγκουνεύομαι) : *Μὴ φείδου τῶν πρὸς ἡμᾶς γραμμάτων*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ιβ', 2.

φθάνω : *Εἰ καὶ μὴ ἔφθασεν εἰς ἡμᾶς ἡ προτέρα σου γραφή*, Γ. Σχολλάριος, Œuvres Complètes, IV, 398, 2.

φοιτῶ (ἐπὶ ἀμοιβαίας ἀλληλογραφίας) : *Οὐδ' παρ' ἀλλήλοις ἐφοίτησαν γράμματα*, Νικομηδεῖας ἐπίσκοπος, EB III, 34, 8 - 9. — *Φθέγγον τοιγαροῦν ἀδεῶς καὶ γράμματά σου πυκνότερως φοιτάτω ἡμῖν*, Νικηφόρος Οὐρανός, αὐτόθι, V, 17, 5 - 6. — *Ὅτε δὲ καὶ γράμμα φοιτήσσει μοι σόν*, Ὁ αὐτός, αὐτόθι, V, 18, 3 - 4. — *Τί δ' ἂν εἴποι τις ἐμοὶ τιμώτερον ἢ γράμματα φοιτῶντά μοι παρὰ σοῦ;* Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ρη' (M. Treu, σ. 144).

χαράττω (ἐπιστολῇν· πρβλ. ἐγχαράττω) : *Καὶ αὐτὴν τὴν γραφὴν χαράττω τῷ κράτει σου* (Ἰσακίῳ Κομνηνῷ), Μιχ. Ψελλός, ἐπιστ. 161 (Σάθας, σ. 416). — *Ἐχάραξα ἐπιστολῇν*, Ἰω. Τζέτζης, ἐπιστ. ξς' (Pressel, 59). — *Οὐ μόνον δεύτερον ἐχάραξαμέν σοι γράμμα*, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ιβ', 1.

χρῶμαι (τῷ γράμματι ἀντὶ φωνῆς, συνομιλῶ τινι δι' ἐπιστολῆς) : *Ἀντί ΕΕΦΣΠΑ, τόμος ΙΘ' (1968 - 1969)*

φωνῆς ἐχρησάμην τῷ γράμματι, Ἀνώνυμος, ΕΕΒΣ ΚΖ', 1957, 203, 1804 - 1805. — Καὶ τῷ παιδί χρησάμενος πρὸς τὰ γράμματα, Δ. Κυδωνίης, 323, 5.

χωρῶ : Ὅσον ἐπιστολὴ χωρήσειεν ἄν, ἀσόμεθα, Μ. Πλανούδης, ἐπιστ. ριζ' (Μ. Treu, σ. 164).

ψυχαγωγοῦμαι : Ἐψυχώγημαι... τῷ σῶ σεμνῷ γράμματι, Μιχαὴλ Χωνιάτης, ἐπιστ. ἡζ', 1.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΤΩΜΑΔΑΚΗΣ